

"არტივორაზა უარსი" პოლიტიკა

A4

პრესობადსმენი

A4

არემდგარი ქართული დარბი

A8

www.24saati.ge

24 საათი

ყოველდღიური

გაზეთი 24 საათი

ორგანიზაცია, 6 ნოემბერი, 2006 წელი. №247 (1399)

ფასი 50 თეთრი

24 საათი

"24 საათის"

ელექტრონული ვერსია იხილეთ Web-გვერდზე www.24saati.ge

24 საათი აფხაზეთი

არასამთავრობო ორგანიზაცია ასოციაცია "აფხაზინფოს" პროექტი "24 საათი აფხაზეთი" ნორვეგიის ლტოლვილთა საბჭოს მხარდაჭერით ხორციელდება. ყოველ ორშაბათს დევიდები მათთვის საინტერესო სხვადასხვა ინფორმაციას და მიმოხილვას გაეცნობიან. ჩანართი საინტერესო არა მხოლოდ დევიდებისათვის. ჩანართში მუდმივად გაშუქდება იძულებით გადაადგილებულ პირთა უფლებები, ახალი ინიციატივები და პროექტები, საერთაშორისო ორგანიზაციებისა და ხელისუფლების საქმიანობა.

საქართველოს გაენარალური პროკურატურის ცხელი ხაზის ნომერი 40 52 22

თიბისი-ფოსტა
გაქვთ სურვილი ისარგებლოთ საბანკო მომსახურებით, მაგრამ არ გაქვთ ბანკთან ურთიერთობის გამოცდილება? გაინტერესებთ საბანკო სფეროში მომხდარი სიახლეები და ცვლილებები? გინდათ პირადად გაეცნობოდით საქართველოს წამყვანი ბანკის ექსპერტებს?
გამოგზავნეთ შეკითხვები გაზეთ "24 საათში" (გამრეკელის №51. ტელ: 31-93-90; 31-93-91; 31-93-86) და სულ მალე, ყოველ პარასკევს რუბრიკაში "თიბისი-ფოსტა" თქვენს კითხვებს უპასუხებენ საბანკო საქმის ექსპერტები.

სიზამსა და ისტორია უნგრეთი 1956

"ალსდექ, უნგრეთო, აღსდექ! გახსოვდეს, დადგა დრო - ახლა ან არასოდეს! თავისუფლება გსურს, თუ უღირსად, მუდამ ტარება მონურ უღლისა. დავეით ეს ფიცი, მაგრამ გავხსოვდეს, ყმად აღარ ვიყოთ აღარსოდეს".
"ეროვნული სიმღერა", შანდორ პეტეფი, 1848წ.
ლენებს 2006 წლის 23 ოქტომბრის "ნიუ იორკ ტაიმს"-ში სულისშემძვრელი სტატიით იხსენებს. 1956 წელს ამ დღეს ბუდაპეშტის ტექნიკური უნივერსიტეტის სტუდენტებმა დაიწყეს მშვიდობიანი დემონსტრაცია, რომელსაც მოგვიანებით მუშები და ზოგიერთი უნგრელი ჯარისკაცი შეუერთდა. კატი თავის ჟურნალისტ მამასთან ხელისუფლებასთან იდგა ბუმის მოედანზე, როცა სტუდენტებმა მოთხოვნები წამოაყენეს: თავისუფალი არჩევნები; საინფორმაციო პოლიციის გაუქმება; უნგრეთიდან საბჭოთა ჯარების გაყვანა; დაბოლოს, უნგრეთის გამოსვლა ვარშავის პაქტიდან.
აივანზე გამოჩნდა ქალი, რომელსაც უნგრეთის სამფეოროვანი (მწვანე, თეთრი და ნილელი) დროშა ეკავა, თუმცა ამ დროშაზე აღარსად იყო საბჭოური ნამგალი და ურო.
ბაზრძალაბა ა3 ბაზრძალა

საქმიანი და პოლიტიკური გაერთიანება

საწვავის ბაზარზე შექმნილი ვითარება, ერთი შეხედვით, ნათვობიგვანტებს დიდი მოგების მეტს არაფერს ჰპირდება. ბარელი "შავი ოქროს" ფასი 55 დოლარზე დაბლა არ ჩამოდის. წელს იყო პერიოდი, როცა ეს მაჩვენებელი 70 დოლარსაც ასცდა, რასაც ნათვობიგვანტებისათვის საარაკო მოგება უნდა მოუტანა. არც ისე დიდი ხანია, რაც ფასი 60 დოლარზე დაბლა დაეცა. მაგრამ ყველამ კარგად იცის - საქმარისია ახლო აღმოსავლეთში ვითარება გამწვავდეს, რომ ნათვობი ისევე გაძვირდება.

ბოლო სამი წლის განმავლობაში საქართველოს თავდაცვის მინისტრებისა და გენერალური შტაბის უფროსების ხშირი ცვლა ცხადად მოწმობს, რომ ქვეყნის სამხედრო სისტემა საომარი რეჟიმის კანონებით განაგრძობს ფუნქციონირებას, რის გამოც სისტემის გამართული მუშაობისათვის აუცილებელი ოპტიმალური საკადრო შემადგენლობის შექმნა ჯერჯერობით საკმაოდ უჭირს ხელისუფლებას. თუმცა ქართული პრეცედენტი ამ მხრივაც საინტერესოა.
2004 წლის დეკემბრიდან მოყოლებული, რაც თავდაცვის მინისტრად ირაკლი ოქრუაშვილი დაინიშნა, თანამდებობას მეორე გენერალური შტაბის უფროსი ცვლილებას დომინოს პრინციპით მოსდევს ჯარის სახეობათა სარდლებისა და ბრიგადის მეთაურების ცვლა, რაც, გავრცელებული თვალსაზრისით, გამორიცხავს ისედაც მყიფე სამხედრო სისტემის მდგრადობას.
გარდა ამისა, აღსანიშნავია, რომ ზუსტად ერთი თვის წინ, თავდაცვის სამინისტრო კატეგორიულად გამორიცხავდა და ჭორს უწოდებდა ინფორმაციას გენერალური შტაბის ხელმძღვანელობაში მოსალოდნელ ცვლილებასთან დაკავშირებით. შესაბამისად, სასწრაფოდ მოფიქრებული პოლიტიკური "კომპლექსი" - გენერალური შტაბის უფროსის, პოლკოვნიკ ლევან ნიკოლეიშვილისათვის, პრემიერ-მინისტრის ხელმოწერით, თავდაცვის მინისტრის პირველი მოადგილის პოსტის გათავისუფლება (ამ პორტფელის მფლობელი მამუკა კუდავა სადრანგეთში საქართველოს ელჩად ინიშნება), - კიდევ ერთი სერიოზული არგუმენტი იმართვისადმი, ვინც ფიქრობს, რომ ასეთი დაინიშნა არა მხოლოდ სამხედრო, არამედ ზოგადად პოლიტიკური სისტემის არამდგრადობის ანარეკლია. სამხედრო ექსპერტიზაზე თაღუმაძე არ გამოიციხავს, რომ მინისტრი ოქრუაშვილი საკადრო პოლიტიკაში ქვეყნის პრეზიდენტის კომპეტენციის მივითხოვდეს, რადგან გენერალური შტაბის უფროსის მოხსნა-დაინიშნა ან მისი თანამდებობივი გადაადგილება, თავდაპირველად, პრეზიდენტის ბრძანებით უნდა იყოს გაფორმებული.

ირაკლი ხუციშვილი: "გულგანატიკივარი მეთაქვსმეტა მორაბბა უნდა გახდეს"

ესპანეთს მეორე ტაიმის დასაწყისში მოვლეთ ბოლო.

უნდაცა თუ არა აზრ-საქართველოს

ბაზრძალაბა ა3 ბაზრძალა

რუსეთის პროექტისა და საბჭოს მიერ მიღებულ რეზოლუციის საბოლოო ტექსტების შედარებით ანალიზი

საქართველოსა და რუსეთის შორის უკიდურესად გამწვავებულ პერიოდში ერთ-ერთ მწვავე პოლიტიკურ საკითხად იქცა გაეროს უშიშროების საბჭოში აფხაზეთთან დაკავშირებით მორიგი რეზოლუციის შემუშავების პრობლემა. აფხაზეთთან დაკავშირებით უშიშროების საბჭო რეზოლუციის პროექტების განხილვისა და, განსაკუთრებით, რეზოლუციის მიღების შემდეგ ქართულ, რუსულ და სხვა საზღვარგარეთულ მას-მედიაში და პოლიტიკოსთა შორის სხვადასხვა ურთიერთგამომ-

გენერალური შტაბის "ოპტიმალური" უფროსი

4 ნოემბერს საბოლოოდ დადასტურდა ცნობა, რაზეც სამხედრო უწყების კულუარებში 2 თვის წინ აღაპარაკდნენ. საქართველოს შეიარაღებული ძალების გენერალური შტაბის უფროსი, პოლკოვნიკი ლევან ნიკოლეიშვილი თავდაცვის მინისტრის პირველ მოადგილედ დაინიშნა, მის ადგილს კი მისივე მოადგილე პოლკოვნიკი ზაზა გოგავა დაიკავებს.

ბაზრძალაბა ა3 ბაზრძალა

რეზოლუციის მიღების შემდეგ ქართულ, რუსულ და სხვა საზღვარგარეთულ მას-მედიაში და პოლიტიკოსთა შორის სხვადასხვა ურთიერთგამომ-

საბოლოო განაჩენი სახრმოებალა

სადამ ჰუსეინს სასამართლომ ჩამოხრჩობა მიუსაჯა

სადამ ჰუსეინი 1982 წელს ქალაქ დუჯეილში 148 შიიტის მკვლელობაში დამნაშავედ ცნეს. შიიტების მკვლელობა მას შემდეგ განხორციელდა, რაც ქალაქში პრეზიდენტის კორტეჟზე თავდასხმა მოხდა. ამავე დანაშაულში ბრალდებულები, ერაყის დაზვერვის ყოფილი უფროსი ბარზან ათიქრითი (ჰუსეინის ნახევარძმა) და ერაყის რევოლუციური სასამართლოს ყოფილი ხელმძღვანელი ავად ჰამიდ ალ-ბანდერა სასამართლოს გადაწყვეტილებით, ასევე, სიკვდილით დასჯებულნი. სასამართლომ დამნაშავედ აღიარა და საშუალო პატიმრობა მიუსაჯა ერაყის ყოფილი ვიცე-პრეზიდენტის ტაჰა იასინ რამადანს. შედარებით იოლი სასჯელი - 15 წლით პატიმრობა ელით დანაშაულის თანამონაწილე, პარტია "ბაას"-ის სამ წევრს. გუშინ სასჯელს მხოლოდ ერთი ბრალდებული გადაურჩა. თავად ჰუსეინი გუშინ აცხადებდა, რომ სიკვდილს უშიშრად შეხვდება. "მე ღირსეულად და უშიშრად მოვედები, ჩემი ქვეყნისა და ჩემი ერის სიამაყით აღსავსე," - ყოფილი დიქტატორის ადვოკატთა თქმით ასეთი განცხადება გააკეთა ჰუსეინმა განაჩენის მოსმენის შემდეგ. განაჩენის გამოტანის დროისთვის სასამართლო შენობის წინ ათასობით ერაყელი იყო შეკრებილი. შიიტები დაუფსრავი სიხარულით შეხვდნენ ჰუსეინის ევაფოტზე ხილვის პერსპექტივას. მაშინ, როცა სუნიტთა რაიონებში სამელოვიარო განწყობა სუფივდა.

ბაზრძალაბა ა3 ბაზრძალა

Table with weather forecasts for various regions (Tbilisi, Batumi, etc.) for dates 6/11 and 7/11.

Table with sports statistics: აზრ დოლაი 1.7355, ევრო 2.2155, ბირჟა 3.3103, რაბლი 0.0650.

Table with sports results: საბარტალი A 2, პოლიტიკა A 3, საკომპარობა A 4, რაბლი A 5, ტანდარი A 6, ტანდარი A 7, სპორტი A 8.

რუსები რინერ ავიაბაზარზე დაგვიდრებას ცდილობენ

B4

კავკასიის რეგიონში ამერიკულ დოლარებს აწვავდა

ამერიკის შეერთებული შტატების საიდუმლო სამსახური, რუსეთის, საქართველოსა და ისრაელის სპეცსამსახურებთან ერთად, ყალბი ამერიკული დოლარების გამოშვების საქმის გამოძიებას შეუდგა.

ამერიკის შეერთებული შტატების საიდუმლო სამსახურის წარმომადგენლების აზრით, "ეჭვი იმის შესახებ, რომ 21558-სერიის ყალბი ამერიკული ბანკნოტები კავკასიის რეგიონში მზადდებოდა, საფუძველს მოკლებული არ არის."

პირველად, უმაღლესი ხარისხის ყალბი ამერიკული ბანკნოტები იერუსალიმში 1999 წლის მარტში აღმოაჩინეს. მას შემდეგ მთელ მსოფლიოში 23 მილიონ დოლარზე მეტი ოდენობის ყალბი ბანკნოტები იქნა გამოვლენილი.

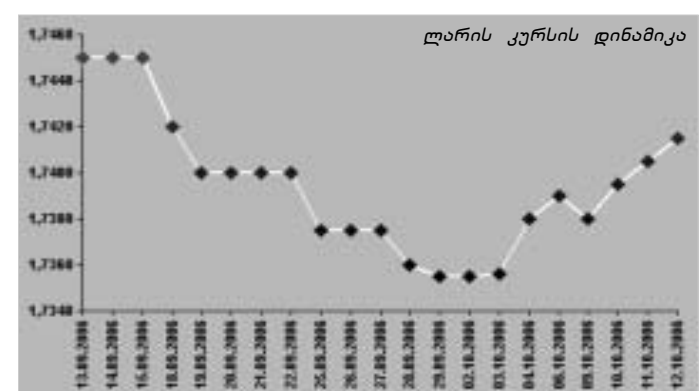
შეგახსენებთ, რომ დღევანდელი მონაცემებით, მსოფლიოს მასშტაბით ბრუნვაში 750 მილიარდი დოლარია გაშვებული. აქედან დაახლოებით 450 მილიარდი ამერიკის შეერთებული შტატების ტერიტორიის გარეთ მოძრაობს, დაახლოებით 70 მილიონი დოლარი კი ყალბია.

ამჟამად, ყალბი დოლარების დაშვების მხრივ, მსოფლიოში პირველ ადგილზე კოლუმბია და ჩრდილოეთ კორეაა. გასული წლის მონაცემებით, კოლუმბიაზე ყალბი ამერიკული ვალუტის 15 პროცენტი მოდიოდა.

უნახარი ვალუტის ოფიციალური კურსი ლართან მიმართებაში

Table with 4 columns: Currency, Code, and Rate. Lists various international currencies and their exchange rates against the Georgian Lari.

ბიზნესი

თქვენი რეკლამა

"ბიზნესში"

995 32 31 93 90
995 32 31 93 86
899 26 20 19

ბაზოცემის ოფიციალური პარტნიორები:

საქმიანი და პოლიტიკური ბაერტიანება

თორნიკე ბარაზენიძე

ბაზო-ს საინფორმაციო ცენტრის დირექტორი

ახალი სუპერგაერთიანება?

საწვავის ბაზარზე შექმნილი ვითარება, ერთი შეხედვით, ნავთობგეგმვანებს დიდი მოგების მეტს არაფერს ჰპირდება. ბარელი "შავი ოქროს" ფასი 55 დოლარზე დაბლა არ ჩამოიდა.

ტრანსნაციონალური კომპანიების წარმადობა წამყვანი სანავთობო ქვეყნების წარმადობას სჭარბობს. მაგალითად, "ექსონი" და "ბრიტმ პეტროლიუმში" უფრო მეტ საწვავს მოიპოვებენ, ვიდრე კუვეიტი და ერაყი.

- აზრიკა რინეთის ფრთის ქვეშ
ლუკაშენკოს სუპერგაერთიანება

B3

თბილისი, როგორც კავკასიის პარიზი

"ჯი-არ-დი-სი"-ს კინოქალაქი დსთ-ს სივრცეში უაღტერნატივოა

ნიკო ნატროშვილი

კინოქალაქის პროექტის გენგეგმვის ორი ვარიანტი უკვე მზად არის. ქართული ვარიანტი ჯი-არ-დი-სის შვილობილმა კომპანიამ "არქიტექტორები გე"-მ მოამზადა.

B4

ჯიმ როჯერსი: ევრო 20 წელიწადში მათს ვერ ბაძლებს

ამბროსი ბრიჰიკაპოლი

კრაკოვიდან

ჯიმ როჯერსის პროგნოზებს ექსპერტები და ინვესტორები დიდი ყურადღებით ადევნებენ თვალს. აქეთ კიდევ ამის საფუძველი: იგი მთელ მსოფლიოში ცნობილი ამერიკელი ინვესტორია.

ცხადია, ასეთი ადამიანის შეხედულებას ვალუტის ბედის შესახებ დიდი ნონა აქვს, მით უმეტეს, რომ ასეთ განცხადებას გარკვეული საფუძველიც გააჩნია.

მოიძებნა ადგილი, მაგრამ არა მგონია, ამ ვალუტამ 15, ყველაზე მეტი, 20 წელიწადი კიდევ იარსებოს,

მისი აზრით, ევროზონის წევრი ქვეყნები არღვევენ მასშტრისის ხელშეკრულებას, რომელიც ამ საერთო ვალუტის შემოღებას დაედო.

თოდ უგულვებლყოფს მის მოთხოვნებს, - აცხადებს როჯერსი.

მწელია, არ დაეთანხმეო. მაგალითად, 2005 წელს ევროზონის წევრი ქვეყნების ერთ მესამედს გაცილებით მაღალი საბიუჯეტო დეფიციტი ჰქონდა, ვიდრე ამას მასშტრისის ხელშეკრულება ითვალისწინებს.

თითქმის ანალოგიურ სიტუაციაა საფრანგეთშიც. ამ მხრივ განსაკუთრებით მძიმე მდგომარეობა იტალიაში. ბრიტანეთის ევროპული რეფორმების სამეცნიერო ცენტრის პროგნოზების თანახმად, ამ ქვეყანას შეიძლება ევროზონის დატოვებაც კი მოუწიოს.

ბიუჯეტიდან 36 მლნ ლარი დახარჯდა ხარჯმა 600,2 მლნ ლარი შეადგინა

მიმდინარე წლის ათი თვის განმავლობაში სახელმწიფო ბიუჯეტიდან შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სფეროზე განუხლებად ხარჯმა 600,2 მლნ ლარი შეადგინა.

საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მონაცემებით, ათი თვის განმავლობაში საბიუჯეტო უზრუნველყოფისათვის დაიხარჯა 336,1 მლნ. ლარი, ჯანმრთელობის დაცვის პროგრამებისათვის - 91,4 მლნ. ლარი, სამედიცინო დაწესებულებათა რეაბილიტაციისათვის - 37,6 მლნ. ლარი.

უმცრო მდგომარეობაში მყოფი ოჯახების დასახმარებლად - 8,9 მლნ. ლარი.

ელექტროენერჯის შეღავათებით მოსარგებლე მოსახლეობის მიერ მოხმარებული ელექტროენერჯის საფასურის კომპენსაციისათვის - 11,9 მლნ. ლარი; სოციალური დახმარების პროგრამებისთვის - 15,1 მლნ. ლარი; საერთაშორისო ორგანიზაციების მიერ დაფინანსებული საინვესტიციო პროექტებისათვის - 18,2 მლნ. ლარი; სხვა ხარჯები - 81 მლნ. ლარი.

ცნობისთვის, მიმდინარე წლის ათი თვის განმავლობაში სახელმწიფო ბიუჯეტიდან განუხლებად ხარჯი 2 905,7 მლნ ლარს შეადგენს. **ჯი-ეიჩ-ენი**

წელს საბაჟო ინფრასტრუქტურას 140,2 მლნ ლარი მოხმარდა

საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მონაცემებით, მიმდინარე წლის ათი თვის განმავლობაში საგზაო ინფრასტრუქტურისათვის სახელმწიფო ბიუჯეტიდან 140,2 მლნ ლარი დაიხარჯა. აქედან გზების შეკეთებასა და რეაბილიტაციას 72,5 მლნ. ლარი მოხმარდა.

როგორც ფინანსთა სამინისტროდან გვაცნობენ, თბილისი-სენაკი-კლესულიძის საავტომობილო გზის ნატახტარი-ალანის მონაკვეთის რეკონსტრუქციასა და მოდერნიზაციაზე 37,9 მლნ. ლარი დაიხარჯა.

საგზაო ინფრასტრუქტურის ხარჯებში შევიდა სტიქიური მოვლენების სალიკვიდაციო ღონისძიებებზე დახარჯული თანხა, რომელმაც 10,4 მლნ. ლარი, სხვა ხარჯების ოდენობამ კი 19,4 მლნ. ლარი შეადგინა.

ცნობისთვის, მიმდინარე წლის ათი თვის განმავლობაში სახელმწიფო ბიუჯეტიდან განუხლებად ხარჯი 2 905,7 მლნ ლარს შეადგენს. **ჯი-ეიჩ-ენი**

საქონლის იმპორტის მოცულობა გაზარდეს

2006 წლის გაწვრილი 6 თვის მონაცემების ანალიზისას აღმოჩნდა, რომ შენიშნება საქონლის იმპორტის ზრდის ტენდენცია ექსპორტთან შედარებით.

სტატისტიკის დეპარტამენტის ინფორმაციით, გასული წლის 1 ნახევარიან შედარებით, საქონლის იმპორტის მოცულობა 50,1 პროცენტით გაიზარდა.

იმპორტის სერიოზული მატება გამოიკვეთა II კვარტალში, როდესაც მან, 2005 წლის II კვარტალთან შედარებით, 58 პროცენტით, ხოლო 2006 წლის I კვარტალთან შედარებით 29 პროცენტით მოიმატა.

როგორც სტატისტიკის განმარტავენ, ასეთი ვითარება, ერთი მხრივ, ნავთობსა და ნავთობპროდუქტებზე მსოფლიო ფასების ზრდამ, ხოლო მეორე მხრივ, რუსეთის მხრიდან საქართველოსთვის ბუნებრივი აირის გაძივრებამ განაპირობა.

მართო ამ ორი სახეობის ნიღად იმპორტის მოლიანი მატების 1/5-ზე მეტი მოდის, თუმცა, მნიშვნელოვნად გაიზარდა არაერთი ისეთი საქონლის მოცულობა, როგორცაა: მსუბუქი ავტომობილები; ხორბალი (2,1 ჯერ); გადაცემი რადიო, ტელეაპარატურა და მანქანები მონაცემთა ავტომატური დამუშავებისათვის (1,8-ჯერ).

იმპორტის ასეთი ზრდა მნიშვნელოვანწილად საბაჟო პროცედურების გაბარტივებას ეუკავშირდება. **ჯი-ეიჩ-ენი**

სატრანსპორტო მომსახურების ბალანსი გაუარესდა

ქართულ პროდუქტებზე რუსეთის მიერ დაწესებულმა ემბარგომ უარყოფითი გავლენა მოახდინა ორ ქვეყანას შორის სატრანსპორტო გადაზიდვების მოცულობაზე.

სტატისტიკის დეპარტამენტის ცნობით, 2006 წლის ექვსი თვის განმავლობაში, სატრანსპორტო მომსახურების ბალანსი გაუარესებულია და მისმა დეფიციტმა 28 მილიონ დოლარს გადააჭარბა.

ასევე დეფიციტური იყო სამშენებლო სადაზღვევო, ფინანსური და ზოგიერთი სხვა სახის საქმიანი მომსახურების ბალანსებიც, რომელთა მიხედვითაც საერთო დეფიციტმა დაახლოებით 30 მილიონ დოლარს მიაღწია.

თუმცა, მომსახურების საერთო ბალანსის მდგომარეობაზე უპირატესი გავლენა იმ დადებითმა ტენდენციებმა მოახდინა, რაც მოსადადების ტრანსპორტირებისა და ტურიზმის სფეროში მოხდა. **ჯი-ეიჩ-ენი**

მილსადანი ტრანსპორტიდან მიღებული შემოსავლები იზარდა

ნავთობსადენის ამოქმედებისა და მისი სათანადო დატვირთვის კვალობაზე იკვეთება მილსადანი ტრანსპორტიდან მიღებული შემოსავლების ზრდის ტენდენცია.

სტატისტიკის დეპარტამენტის ცნობით, 2006 წლის ექვს თვეში ნავთობის გადაზიდვით მიღებული შემოსავლები, გასული წლის ანალოგიურ პერიოდთან შედარებით, 38,8 პროცენტით გაიზარდა და 26 მილიონ დოლარს გადააჭარბა.

ეს მაჩვენებელი მომსახურების ექსპორტთან შემოსავლების 5 პროცენტს შეადგენს. **ჯი-ეიჩ-ენი**

2006 წლის 6 თვეში საქართველოში 234,2 ათასი უცხოელი შემოვიდა

ქვეყანაში ტურისტული ინფრასტრუქტურის რეაბილიტაციის პროცესის მიმდინარეობის, ასევე, მოსალაგებ სახელმწიფოებთან მიმოსვლის პროცედურების ლბერალიზაციის ფონზე, გამოიკვეთა საქმიანი და პირადი ტურიზმის მასშტაბების ზრდა.

2006 წლის 6 თვის განმავლობაში საქართველოში შემოსული უცხოელების რაოდენობამ 234,2 ათასი შეადგინა.

ეს მონაცემი 84,3 ათასით, ანუ 40,2 პროცენტით აჭარბებს გასული წლის ანალოგიურ პერიოდში საქართველოში უცხოელთა ვიზიტის რაოდენობას.

განვიხილოთ ნახევარ წელანადმი 47,6 პროცენტით გაიზარდა საქართველოს მოქალაქეების უცხოეთში გასვლების რაოდენობა და 521,2 ათასი კაცი შეადგინა. შედგება, ტურისტული მომსახურების დადებითმა ხაზდომ 126,5 მილიონი აშშ დოლარი შეადგინა. **ჯი-ეიჩ-ენი**

თბილისი, როგორც კავკასიის პარიზი

პირველი ბავაროელი

- რამ განაპირობა თქვენი "ჯი-არ-დი-სი" პროექტით დაინტერესება?

- საქართველოს შესახებ პირველად ჩემი მეგობარი გოგონასგან შევიტყვე, ის ისრაელში ცხოვრობს და ფანატიკურად უყვარს ქართული სამზარეულო. შესაბამისად, როცა თელ-ავეიში ჩავედივარ, ქართულ რესტორანს ვსტუმრობთ. პირველი შთაბეჭდილება საქართველოს შესახებ სწორედ ამ ქვეყნის სამზარეულოს კერძების დაგემოვნების შემდეგ შეიქმნა. ამიტომ, როცა მამუკა ხაზარაძის კომპანიამ თანამშრომლობა შემომთავაზა, დიდხანს არ მიფიქრია.

- რითა მნიშვნელოვანი და საინტერესო კინოქალაქის პროექტი?

- ეს პროექტი 65 მილიონი დოლარი ღირს. თანაც, ჯი-არ-დი-სი მზარდი და მომავალზე ორიენტირებული კომპანიაა. მამუკა ხაზარაძეს და მის პარტნიორს ბობ მეიერს განსაკუთრებული და დახვეწილი ხედვა აქვთ. თბილისი ვითარდება, იქმნება ახალი ინფრასტრუქტურა. და ჯი-არ-დი-სი თავისი წვლილი შეაქვს დედაქალაქის გალამაზებაში. საჭიროა შეიქმნას სწორი ინფრასტრუქტურა. რაც შეეხება კინოქალაქს, მიმანჩია, რომ ეს უნიკალური პროექტია. ყოფილი კინოსტუდიის ტერიტორიაზე შეენდება პავილიონი, ექვსი კინოდარბაზი და მიუზიკოლი. ეს იქნება ადგილი, სადაც ადამიანები საღამოს დაიხვეწიან და დროს გაატარებენ. ამის გარდა, გაიზრდა იდეა - კინოქალაქის ტერიტორიაზე ისეთი გარემო შეიქმნას, რომ დროის გატარების საშუალება ყველა ასაკის ადამიანს ჰქონდეს.

- როგორ ფიქრობთ, რამდენად სტრატეგიულად არის შერჩეული

საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მონაცემებით

კინოქალაქისთვის ტერიტორია?

- ამ ტერიტორიას კარგი მდებარეობა აქვს. აღმავლებლის გამზირი - ეს ერთ-ერთი ცენტრალური და ყველაზე ლამაზი ქუჩაა თბილისში, ისედაც ხალხმრავალი ადგილია და გასართობი ცენტრის მშენებლობის იდეა საკმაოდ მოგებია. აქ განიერი ტროტუარებია, არის ბევრი სივრცე, დაადგმება სკამები, სადაც ხალხი დაისვენებს. ამ ქუჩაზე ძველი შენობებია, რომელსაც რესტავრაცია სჭირდება. იმედია მაქვს, კინოქალაქი თბილისში

ერთიან სივრცეში აღიქმება. ქალაქში არის ღამის კლუბები, მაღაზიები, რომლებიც გაფანტულია. ამ პროექტის თანახმად კი ყველაფერი შეიკრება. კინოქალაქი ერთდროულად კულტურული და საყოფაცხოვრებო მნიშვნელობის იქნება. კინოქალაქის კონცეფციის თანახმად, ეს არ იქნება იზოლირებული კუნძული, არამედ ეს იქნება საზოგადოების თავმოყვრის ადგილი. ამისთვის საჭიროა, მაქსიმალურად გამოიყენონ გარემო, სადაც საზოგადოება დროს სასიამოვნოდ

ქანდაკებას, როგორც მსოფლიოს ანათებს, 120 წელი შეუსრულდა

28 ოქტომბერს 120 წელი შეუსრულდა მას შემდეგ, რაც ნიუ იორკის ნავმისადგომის მახლობლად, თავისუფლების ქანდაკება აღიმართა, ქანდაკება, რომელიც ფრანგმა ხალხმა ამერიკას აჩუქა. ქანდაკების ნამდვილი სახელია "თავისუფლება, რომელიც მსოფლიოს ანათებს". ათწლეულების განმავლობაში, სხვა გამორჩეულ ნაგებობათა მსგავსად, ის ამერიკის შეერთებული შტატების სიმბოლოდ იქცა.

პოლიუდის ფილმშიც, როცა რეჟისორებს ამერიკის დამოუკიდებლობის კატასტროფის გაუმოხატვა სურთ, ამას თავისუფლების ქანდაკების "შემეხებით" აკეთებენ. ასეა, როცა ქანდაკება მხრებამდე წყლით, ან ყინულითაა დაფარული, ან როცა ნიუ იორკის ნაპირზე ფილმის მთავარი გმირი ქანდაკების თავს და ჩირაღდნიან მკლავს პოლიუმს. ბევრ ამერიკელზე და საერთოდ, ფილმის მხატვრულ, ასეთი კადრები ძლიერ შთაბეჭდილებას (დამთრგუნავს) ახდენს.

იყო დრო, როცა საფრანგეთმა დიდი როლი შეასრულა აშშ-ის მიერ დამოუკიდებლობის მოპოვებაში. ფრანგი გენერალი ლაფაიტი კი ახლაც აშშ-ის ერთ-ერთი ყველაზე გამორჩეული გმირია, რომლის სახელსაც ქვეყნის უამრავი ქუჩა, მოედანი, სკვერი თუ სხვა ადგილი ატარებს. ლაფაიტიც სახელობისაა ის ბაღი, რომელიც თეთრი სახლის მოპირდაპირე მხარეს მდებარეობს.

ძველი დრო წარსულს ჩაბარდა, ახლა კი ფრანგებსა და ამერიკელებს შორის მეგობრობა ადვილად შესაძლებელია მეტოქეობამ შეცვალა. საქმე კურიოზულამდეც კი მივიდა. მაგალითად, აშშ-ის კონგრესმა ბევრი რესტორნის მენიუში შემავალი კერძს "შემწვარი კარტოფილი ფრანგულად", სახელი "თავისუფლების კარტოფილი" შეუცვალა. სხვათა შორის, კონგრესმა თავისი გადაწყვეტილება ახლახანს შეცვალა, რაზეც ბევრი ხუმრობს კიდევ - თუ საფრანგეთის პრეზიდენტის არჩევნებში ნიკოლა სარკოზი გაიმარჯვება, მაშინ ორ ქვეყანას შორის ურთიერთობაც ასევე გაუმჯობესდება.

ფრანგებს ამერიკელებისთვის თავისუფლების ქანდაკების ჩუქება აშშ-ის მიერ დამოუკიდებლობის დეკლარაციის გამოცხადებამდ ასი წლისთავზე სურდათ. მაგრამ მათ ძალიან გაუჭიანურდათ ქანდაკების ასაგებად ამერიკელებმა შემოწმებული გრძელ კოილეგმა ეს ინიციატივა დაბლოკა. გავიდა ცოტა ხანი და კოილეგმა აშშ-ის პრეზიდენტმა ახლა, და, ზედის ირწყეს თეატრალური წარმოდგენებ-

ის, ფესტივალები, საკრივო შეხვედრების ჩატარება, რომლებიდან შემოსულ თანხასაც თავისუფლების ქანდაკების ფონდში რიცხავდნენ.

შემდეგ საქმეში ნიუ იორკის საკანონმდებლო ხელისუფლებაც ჩაერთო, რომელიც მზად იყო, ქანდაკებისთვის 50 ათასი დოლარი გაეღო, მაგრამ შტატის გუბერნატორმა გრძელ კოილეგმა ეს ინიციატივა დაბლოკა. გავიდა ცოტა ხანი და კოილეგმა აშშ-ის პრეზიდენტმა ახლა, და, ზედის ირწყეს თეატრალური წარმოდგენებ-

გაატარებს.

- კიდევ რას შესთავაზებს კინოქალაქის ადმინისტრაცია საზოგადოებას?

- კინოქალაქში იქნება საშუალო კინოსტუდიები, ცოცხალი გარემო. არ იქნება პარკინგის პრობლემა, შენარჩუნდება სიმწვანე. ეს ქუჩა დაიხვეწება და განვითარდება. კინოქალაქის და განვითარების შუაში მდებარე ეს ნაწილი დაიხვეწება და განვითარდება. კინოქალაქის გენგეგმაში გათვალისწინებულია სამი მთავარი ელემენტი. პირველი, ეს არ იქნება ცალკე კუნძული; მეორე, კინოქალაქი არ იქნება მხოლოდ კომერციული დაინშნულების, აქ მთავარ როლს ასაკის ადამიანი და დაისვენებს; და მესამე, საზოგადოებას ყველა წევრი იპოვის აქ იმას, რასაც უნდა. საგულისხმოა, რომ კინოქალაქის მსგავსი პროექტი დღეს სივრცის არც ერთ ქვეყანაში არ განხორციელებულა.

- რა შთაბეჭდილებები მიიღებთ თბილისიდან და როგორ შეაფასებთ მის არქიტექტურას?

- თბილისი ყოველთვის კომპოზიტორის ქალაქი და კულტურის ცენტრი იყო, სადაც ვახსნილი საზოგადოება ცხოვრობდა, რადგან აქ ერთად არის სინაგოგა, მეჩეთი და ქრისტიანული მართლმადიდებლური ეკლესია. ვიტყვ, რომ თქვენს ქალაქს ძველად კავკასიის პარაზს უწოდებდნენ. არქიტექტურის თვალსაზრისით თბილისი მომგონა საგზაო დეპარტამენტის შენობა. როგორც ჩანს, კომუნიზმის ეპოქაში იქმნებოდა არქიტექტურის შეფუთვები. რაც შეეხება ხარვეზებს, თბილისში ლოკალური მშენებლობა მიმდინარეობს. სამწუხაროა, რომ სამშენებლო კომპანიები დაგეგმარებისას არ ითვალისწინებენ გარემოს და მათ მიერ აშენებული შენობები გარეყულ კუნძულებს ჰგავს.

საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მონაცემებით

წლის ათი თვის განმავლობაში სახელმწიფო ბიუჯეტიდან ენერგეტიკის სამინისტროზე განუხლებად ხარჯმა 178,5 მლნ. ლარი შეადგინა. სამინისტროს მონაცემებით, ენერგეტიკის სამინისტრომ ყველაზე მეტი ხარჯი - 107,7 მლნ ლარი, ელექტროენერჯითა და ბუნებრივი აირით მომარაგების უზრუნველყოფისა და ტარიფის შენარჩუნების მიზნით ჩატარებულ სამუშაოებზე გასწია. დანახარჯის დანარჩენი ნაწილი კი შემდეგნაირად გადანაწილდა: სარეაბილიტაციო ღონისძიებები - 50,1 მლნ. ლარი, საინვესტიციო პროექტები - 13,0 მლნ. ლარი; სხვა ხარჯები - 7,7 მლნ. ლარი. ცნობისთვის, მიმდინარე წლის ათი თვის განმავლობაში სახელმწიფო ბიუჯეტიდან განუხლებად ხარჯი 2 905,7 მლნ ლარს შეადგენს. **ჯი-ეიჩ-ენი**

საქართველო 1000 კუბომეტრ რუსულ გაზში 230 დოლარს გადაიხდის

საქართველო 1000 კუბომეტრ რუსულ გაზში 230 დოლარს გადაიხდის არ აიბრებს - ეს შაბათს, გარდაბანში მყოფმა პრემიერ-მინისტრმა ზურაბ ნოღაიდელმა განაცხადა.

"თუ ეს რეგიონის საერთო კომერციული ფასი იქნება, მაშინ თანახმა ვართ. მაგრამ თუ ეს რაღაც დასამსჯელო ოპერაციაა საქართველოს წინააღმდეგ, ასეთი რამ, რა თქმა უნდა, არ გადავიხდით". - თქვა მან. პრემიერ-მინისტრმა დაადასტურა, რომ გაზის მონოპოლისტებს უნდა შეეწყოს რეგულაციები, რაც მათ მიერ აშენებული შენობები გარეყულ კუნძულებს ჰგავს.

"გაზრობის" გადამწყვეტილება

საქართველოსთვის ბუნებრივი აირის საფასურის შესაძლო გაზრდის თაობაზე, დასავლეთის საინფორმაციო საშუალებებისთვის მთავარი თემა გახდა. ამერიკული "გაზრობის" ანალიზი, რუსეთის მთავრობის მიერ კონტროლირებადი "გაზრობის" განცხადება პოლიტიკური ზენოლის იარაღი მოსკოვის ხელში. "რუსეთი აცხადებს, რომ მას აღარ შეუძლია ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკების სუბსიდირება და რომ ამ ქვეყნებმა დასავლეთის სტანდარტების შესაბამისი საფასური (250 აშშ დოლარი ათას კუბურ მეტრში) უნდა გადაიხადონ", - წერს გამოცემა.

პრეზიდენტ პუტინის განცხადებით, თუკი დასავლეთის ქვეყნებს სურთ, საქართველოს მხარი დაუჭიროთ, მათ შეუძლიათ დაფარონ საქართველოსთვის რუსეთიდან მიწოდებული ბუნებრივი აირის საფასურის სხვაობა (დღეს საქართველო ათას კუბურ მეტრში 110 აშშ დოლარს იხდის).

"გაზრობი" ბუნებრივი აირის დაბალ ფასში ანდვის იმ ქვეყნებს, რომელთაც მოსკოვთან კარგი დამოკიდებულება აქვთ", - წერს გაზეთი. **ჯი-ეიჩ-ენი**

რამ იმადს გამოიქვამს რომ საქართველო და გაზრობი გაზის ფასზე შეთანხმდებიან

აშშ-ს სახელმწიფო დეპარტამენტის წარმომადგენლის მონაქკორმაკის განცხადებით, რუსულ გაზზე ფასები ზაზარზე არსებული მდგომარეობიდან უნდა გამოიწინარეოდეს. აღნიშნული განცხადება მაკკორმაკმა "გაზრობის" მიერ საქართველოსთვის გაზის 110 დოლარიდან 230 დოლარამდე გაჭივრებასთან დაკავშირებით გააკეთა.

მან რუსეთს მოუწოდა "იყოს საიმედო პარტნიორი მყიდველებისთვის და ენერჯორესენტების სიმძიფო მოწოდებელი". მაკკორმაკმა იმედი გამოთქვა, რომ საქართველო და "გაზრობი" გაზის ფასზე შეთანხმდებიან. **მედიანუსი**

ჩინეთმა და ბარმანამ "ობოლონის კოალიცია" შექმნა

გერმანიისა და ჩინეთის ფინანსთა მინისტრების განცხადებით, ორმა ქვეყანამ ერთგვარი "ლუდის კოალიცია" შექმნა. ამგვარად, გერმანია და ჩინეთი ევროკავშირში ლუდზე სამომხმარებლო გადასახადის გაზრდის წინააღმდეგ გალაშქრებას აპირებენ.

ორი მინისტრი იმედოვნებს, რომ ერთობლივი მოქმედებით ევროკომისიას ლუდის დამატებითი დამბეგრისაგან თავის შეკავების მართებულობაში დაარწმუნებენ. ამ სასმელის უმსხვილესი მწარმოებლები აცხადებენ, რომ უსამართლო ლუდის გადასახადის გაზრდა, როცა სამხრეთული ქვეყნების ზეწოლის შედეგად ევროკავშირში სამომხმარებლო გადასახადი ღვიწკის საერთოდ არ ეხება.

"ობოლონი" უპირატესობას მიწარმოებს

უკრაინული ლუდასაბარში კომპანია "ობოლონი" თავისი სანარმოების ცალკეული პროდუქციის გამოშვებაზე სპეციალიზირებას და კონცენტრირებას გეგმავს. კერძოდ, ლუდს კომპანიის კეცა და ფასტოვი მდებარე ქარხნები ჩამოსახამს, ხოლო "ობოლონის" მთავარი, კრასილოვში მდებარე და კიდევ სუვასტოპოლის ქარხანა მიწერალური წყლების გამოშვებას შეუდგება.

გარდა ამისა, რომ "ობოლონის" პროდუქციის დიდი წილი უკვე მიწერალური წყლით იქნება წარმოდგენილი, კომპანია ახალი ბრენდის ათვისებასაც აპირებს. კერძოდ, თუ აქამდე კომპანია მხოლოდ ერთი დასახელების მიწერალურ წყალს "ობოლონისკას" უშვებდა, მომავალში კრასილოვში ქარხანაში მიწერალური წყალი "პროზორა ვერბინა იაკუსკი" ჩამოსახება. "ობოლონი" წარმომადგენელთა განცხადებით, ამგვარი რესტრუქტურისაციის მიზნები მიწერალური წყლის ბაზრის მაღალი ტემპით ზრდაა.

ბარმანის უპირატესობას მიწარმოებს

საფრანგეთში ელექტრომომარაგების აღდგენას თითქმის საათიანხვედრის დასტურდა, განაცხადა ფრანგული ელექტროგაყვანილობის კომპანიის RTE-ს წარმომადგენელმა პიერ ბონარმა. კვირა ღამე დასავლეთ ევროპის ელექტრომომარაგებაში შემდგომი არეულობის გამო საფრანგეთში ელექტროენერჯის გარეშე 5 მილიონი ოჯახი დარჩა.

"ჩვენ ძალიან ახლოს ვიყავით მთელი ევროპის ჩაბნელებასთან" - თქვა ბონარმა.

RTE-ს მონაცემების მიხედვით ელექტროგამანაწილებელ სისტემაში პრობლემების მიზეზი გერმანიაში მკვეთრი აცივება გახდა, რამაც ელექტროენერჯის მოხმარების ზრდა გამოიწვია. ქვემოთ გაზრდილი დატვირთვის ვერ გაუძლო და ორ მაღალი ძაბვის ხაზზე მოკლე ჩართვა მოხდა და ავტომატურად გამოირთო სხვა ხაზებიც.

ისლანდია ეკონომიკურ ფორმაზე მსჯელობს

ეკივრას, 5 ნოემბერს პაკისტანში მსოფლიო ისლამურმა ეკონომიკურმა ფორუმმა დაიწყო მუშაობა. სამდღიან საერთაშორისო შეხვედრის უნარდღების ცენტრში მუსულმანურ სახელმწიფოებს შორის სავაჭრო ეკონომიკური განვითარების გზების ძიება და ისლამურ სამყაროში ეკონომიკური მდგომარეობის გაუმჯობესების საერთო სტრატეგიის ფორმირება იქნება. ფორუმზე მთავარ თემად წარმოდგენილია "ბაზრების პროგრესის შემადგენლობითი დაბრკოლებების დაძლევა განვითარებად ქვეყნებში".

პაკისტანის ოფიციალური წყაროების ცნობით, შეხვედრაზე 800-ზე მეტი ცნობილი ექსპერტი, ეკონომისტი და საქმიანი წრეების წარმომადგენელი, აგრეთვე 57 სახელმწიფოს წარმომადგენელი მსჯელობს. მუსულმანური ქვეყნების დელეგაციების გარდა ისლამაბადში საფრანგეთის, გერმანიის, აშშ-ს, დიდი ბრიტანეთის, ავსტრალიის, კანადის და მიწერილი რიგი აზიისა და ევროპის ქვეყნების არაისლამური წარმომადგენლები ჩამოვიდნენ.

ისლამაბადის ფორუმი უკვე მეორე შეხვედრა მსოფლიო ისლამური ეკონომიკური ფორუმის ფარგლებში. პირველი მსოფლიო ისლამური ეკონომიკური ფორუმი გასულ წელს მალაიზიაში ჩატარდა.

საქმიანი და პოლიტიკური ბარბოსებები

პირველი გარდაცვალება

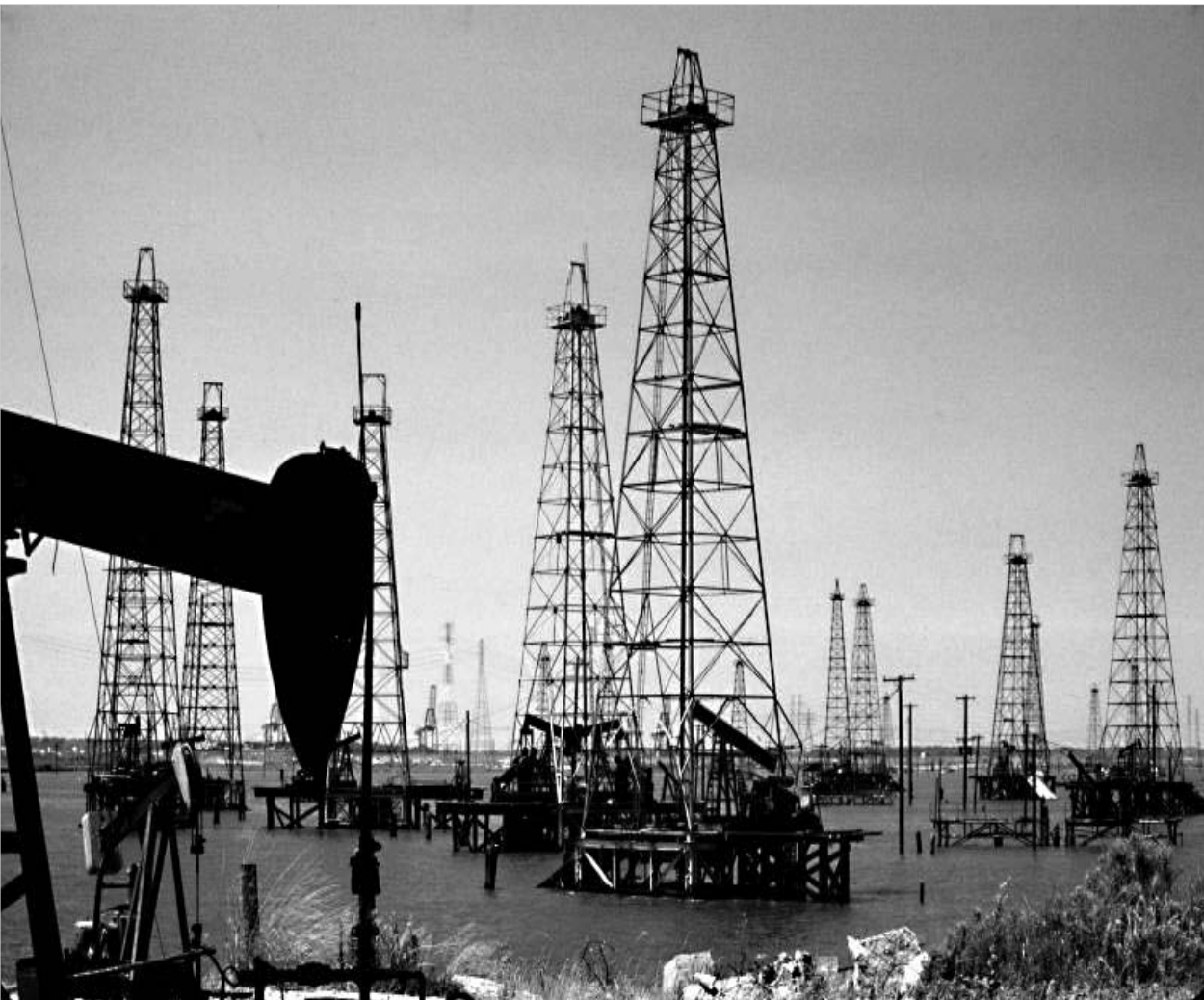
კარგად თუ დაუფიქრებელი, ნავთობკომპანიებს ახლა მეტად რთული გამოცდის ჩაბარება უწევთ. მართალია, ფასი საკმაოდ მაღალია, მაგრამ რეალურად არც ისე მაღალი. როცა 70-იანი წლების შუაგულში, არაბული ემბარგოს გამო, ბარელოს ფასმა 15 დოლარს მიაღწია, ამან მართლაც მოკი გამოიწვია. ახლანდელი ფასები კი მოკს ნამდვილად არ იხვევს. საქმე ისაა, რომ იმ ინფლაციის გათვალისწინებით, რომელსაც 70-იანებიდან მოყოლებული ჰქონდა ადგილი, მაშინდელი 15 დოლარს მეტი მსყიდველობითი უნარი ჰქონდა, ვიდრე ახლანდელი 60-ს. ასე რომ, ახლანდელი ფასები, ინფლაციის ტემპების გათვალისწინებით, ნავთობკომპანიებისათვის არც ისეთი დიდი მოგების მომტანია.

ეს მხოლოდ ერთ-ერთი ფაქტორია. მეორე, არანაკლებ მნიშვნელოვანი ფაქტორი იმაში მდგომარეობს, რომ ნავთობმარაგი მსოფლიოში თანდათანობით იწურება. ტრანსნაციონალური კომპანიები დარჩენილი საბადოების მხოლოდ 20%-ს აკონტროლებენ, დანარჩენი კი ნავთობსახელმწიფოების ხელშია. 1997 წლის მონაცემებით, ტრანსნაციონალურმა კომპანიებმა თავიანთი ნავთობმარაგი 40%-ით გაზარდეს. 2005 წელს კი მათ ახალი საბადოების ხარჯზე მთლიანად წარმოებული საწვავის მხოლოდ 75% მოიპოვეს. ასეთი მკვეთრი დაცემა მკვეთრად მიანიშნებს შემავსოვითეულ ტენდენციებზე.

გარდა ამისა, ნავთობგეგანები რთულ მდგომარეობაში არიან გაზრდილი გადასახადების გამო. რამდენიმე თვის წინ აშშ-ს ხელისუფლებამ მიიჩნია, რომ 90-იან წლებში დაწესებული შუღავებები, გაძვირებული საწვავის ფონზე, ნავთობკომპანიებისათვის ზედმეტი ფუფუნება იყო და ისინი ერთი ხელის მოსმით გააუქმა. ამას ისიც ემატება, რომ ნავთობის გაძვირებით გათამაგებული ისეთი ქვეყნები, როგორებიცაა ვენესუელა, ბოლივია და რუსეთი, ავიწროებენ ტრანსნაციონალურ კომპანიებს - უძვივრებენ მათ გადასახადებს, ბრალს სდებენ გარემოს დაცვის ნორმების დარღვევაში და ა.შ. ამგვარ მანიაქულაციებს უკვე შეეწირა ისეთი კომპანიათა ინტერესები, როგორებიცაა "შელი", "ბრიტომ პეტროლეუმი", "ექსონი", "ტოტალი". ამ ტენდენციებში თავისი კანონზომიერებაა - 90-იან წლებში, როცა ნავთობი გაიფიქრა და ზემოთჩამოთვლილი ქვეყნების ხაზინაც დაცარიელდა, მათი ხელისუფალნი ტრანსნაციონალურ კომპანიებთან ყველანაირი (თუნდაც, მათთვის წამყვანი) პირობებზე მიდიოდნენ. მაგრამ ახლა, როცა ნავთობის გაძვირებამ ეს ქვეყნები მოაძლიერა, მათ ძველი პირობების გადახედვა მოუწია.

მართალია, თავად ნავთობკომპანიათა ექსპერტები 2006 წლის ბოლოსთვის ნავთობზე ფასის მომატებას წინასწარმეტყველებენ, რამაც ვენესუელისა და რუსეთის ტანის ქვეყნებს ინტესტითა შევიწროების ხალისი უნდა დაუკარგოს, მაგრამ ამგვარად ფასის დაცემას მოკლებული შემცირებაც მოჰყვება. აუთენტიკური საბადოები არც ისე დიდი რაოდენობით დარჩა, რომ ტრანსნაციონალურმა კომპანიებმა მარცხი შეასოს. ახლახან "შელიმ" კანადამ მდებარე საბადოებში აქტივობებისგან წილი გამოისყიდა. ეს საბადოები მეტად სპეციფიკურ ადგილას მდებარეობს და იქ ბარელი ნავთობის მოპოვება 35 დოლარი მიანიჭ დაჯდება. "შელის" მიერ ასეთი ნაბიჯის გადადგმა, ალბათ, იმას ნიშნავს, რომ ყველა იოლად ასაათვისებელ საბადოზე ნავთობის მოპოვება უკვე მიმდინარეობს. ასე რომ, ფასების დაცემის ტენდენცია საბოლოო ჯამში ისევე უარყოფით შედეგს გამოიღებს.

სწორედ ამ ფონზე გაიფიქრა ცნობამ ორი ნავთობგეგანების - "ბრიტომ პეტროლეუმისა" და "შელიმ" შესახებ გაერთიანების შესახებ. "ბრიტომ პეტროლეუმის" თავიანთი ფორმული ჯონ ბრაუნი ამ საკითხზე ჯერჯერობით კომენტარს არ აკეთებს, მაგრამ მოვლენათა ლოგიკა და "ბრიტომ პეტროლეუმის" გაფართოების პრაქტიკა საფუძველს გვაძლევს ვივარაუდოთ, რომ გაერთიანებაზე მსჯელობა დაწყებულია. "ბრიტომ პეტროლეუმის" გაფართოებისკენ პირველი ნაბიჯი (ამერიკული "ამოკოს" შესყიდვა) მაშინ გადადგა, როცა ბარელი ნავთობი 12 დოლარი ღირდა. ნაბიჯმა გაამართლა და შემდგომში კომპანიამ "არკო" და "გერმა კასტროლი" შეისყიდა, რის შედეგადაც ნავთობგეგანებში მეორე ადგილი დაიმაკვიდრა "ექსონის" შემდეგ.

თუკი გარიგება შედგება, გაერთიანებული გეგანტი "ექსონი" მნიშვნელოვნად ჩამოიტოვებს უკან. მისი ნავთობმოპოვება დღემდე 4,6 მილიონ ბარელს შეადგენს (რაც "ექსონზე" 71%-ით მეტი იქნება). გარდა ამისა, გაერთიანება შეამცირებს ხარჯებს და გაზრდის ეფექტიანობას, რისი გამოისობითაც გიგანტი დიდი ხნით შეინარჩუნებს ლიდერობას.

ოვდელაც აშშ-ს ხელისუფლებამ როგორღაც უნდა მოახერხოს საწვავითობო მონოპოლია "სტანდარდ ოილი" წერილ-წერილ კომპანიებზე დაშლა. ეს მაშინ კონკურენციასთვის ხელის შეწყობის აუცილებლობით იყო გამოწვეული. 90-იანების ბოლოს როგორღაც იმპერიის ერთ-ერთი ნამსხრევნი "ამოკოს" ბრიტომ პეტროლეუმმა" შეისყიდა. კიდევ ორი ნამსხრევნი, "ექსონი" და "მობილი" კი საერთოდ ერთმანეთთან გაერთიანდა. 90-იანების ბაზარმა ახალი მოთხოვნები დააყენა, რომელიც გადარჩენის აუცილებლობაში მდგომარეობდა. გადარჩენის საუკეთესო გზა კი სხვადასხვა გაერთიანების გზით ხარჯის შემცირება იყო. ვნახთ, იგივე მოთხოვნებს დააყენებს თუ არა ბაზარი ახლაც.

აზრია ჩინეთის ფრთის ქვეშ

გასულ კვირას პეკინმა აფრიკული ქვეყნების სამიტს უმასპინძლა. ქვეყნების დაახლოებით 50 ლიდერი დაესწრო და მისი თემა საქმიანი თანამშრომლობის უკავშირებოდა. ჩინეთის პრეზიდენტმა ჰუ ძინტაომ სამიტზე განაცხადა, რომ მისი ქვეყანა მომავალი სამი წლის განმავლობაში აფრიკისათვის გამოყოფილ დახმარებას ორჯერ გაზრდის და 5 მილიარდ დოლარზე აიყვანს. ასე რომ, უკვე ცნობილი ხდება პასუხი შეკითხვაზე, რომელიც დიდი ხანია აწუხებს მსოფლიო თანამშრომლობას - რა ბედი ექვს აფრიკას? აფრიკის ბედი, ალბათ, ჩინეთის დაუკავშირდება. დეკოლონიზაციისა და დასავლური სახელმწიფოების კონტროლისგან თავიანთსუფილდების შემდეგ აფრიკული ქვეყნების დიდი უმრავლესობა დღემდე ამაოდ ცდილობს ცივილიზებული სახელმწიფოს აშენებას. სახელმწიფო გადატრიალებები, ომები და უკიდურესი ეკონომიკური გაჭირვება აქ სრულიად ჩვეულებრივი ამბავია. დასავლეთმაც თითქოსად იმედი დაკარგა, რომ აფრიკას ნორმალური განვითარების გზაზე დააყენებდა. მაგრამ ახლა სცხანზე ჩინეთი გამოდის, რომელსაც ამ კონტინენტზე მთელი რიგი ინტერესები აქვს.

ამ ინტერესებიდან უმთავრესი ისევე ნავთობის პრეზიდენტი ილჰამ ალიევი ბელარუსის სტუმრობდა. გასულ კვირას კი უკვე თავად ბელარუსის სამთავრობო დელეგაციარსები და რომლის მიმართაც დასავლური კომპანიები დიდ ენთუსიაზმს არ იჩენენ (მაღალი რისკ-ფაქტორებისა და არახელსაყრელი საიჯვამაგართლა და შემდგომში კომპანიამ "არკო" და "გერმა კასტროლი" შეისყიდა, რის შედეგადაც ნავთობგეგანებში მეორე ადგილი დაიმაკვიდრა "ექსონის" შემდეგ.

კაპიტალი მხოლოდ ნავთობითა და სხვა ნედლეულით არ იფარგლება - მისი წყალობით ვითარდება ელექტროსადგურები, გზები, სატელეფონო ხაზები და ინფრასტრუქტურის სხვა ელემენტები. ამავე დროს, აფრიკა ერთობ მოგვებიანი ბაზრია იფრიკის ხარჯებს და გაზრდის ეფექტიანობას, რისი გამოისობითაც გიგანტი დიდი ხნით შეინარჩუნებს ლიდერობას.

ოვდელაც აშშ-ს ხელისუფლებამ როგორღაც უნდა მოახერხოს საწვავითობო მონოპოლია "სტანდარდ ოილი" წერილ-წერილ კომპანიებზე დაშლა. ეს მაშინ კონკურენციასთვის ხელის შეწყობის აუცილებლობით იყო გამოწვეული. 90-იანების ბოლოს როგორღაც იმპერიის ერთ-ერთი ნამსხრევნი "ამოკოს" ბრიტომ პეტროლეუმმა" შეისყიდა. კიდევ ორი ნამსხრევნი, "ექსონი" და "მობილი" კი საერთოდ ერთმანეთთან გაერთიანდა. 90-იანების ბაზარმა ახალი მოთხოვნები დააყენა, რომელიც გადარჩენის აუცილებლობაში მდგომარეობდა. გადარჩენის საუკეთესო გზა კი სხვადასხვა გაერთიანების გზით ხარჯის შემცირება იყო. ვნახთ, იგივე მოთხოვნებს დააყენებს თუ არა ბაზარი ახლაც.

ჰუ ძინტაოს განცხადებით, მომავალი სამი წლის განმავლობაში აფრიკული ქვეყნები პრეფერენციულ სესხების სახით 3 მილიარდ დოლარს, საქსპორტო კრედიტების სახით კი 2 მილიარდ დოლარს მიიღებენ. გარდა ამისა, ჩინური სასწავლებლებში უფასოდ მიიღებს განათლებას 15 ათასი აფრიკული ახალგაზრდა. დაგეგმილია განვითარების ფონდების დაარსება სკოლებისა და საავადმყოფოების ასაშენებლად.

ლუკაშენკოს უპირატესობა ენერგოალტრანსმისი

დაახლოებით ორი კვირის წინ აზერბაიჯანის პრეზიდენტი ილჰამ ალიევი ბელარუსის სტუმრობდა. გასულ კვირას კი უკვე თავად ბელარუსის სამთავრობო დელეგაციარსები და რომლის მიმართაც დასავლური კომპანიები დიდ ენთუსიაზმს არ იჩენენ (მაღალი რისკ-ფაქტორებისა და არახელსაყრელი საიჯვამაგართლა და შემდგომში კომპანიამ "არკო" და "გერმა კასტროლი" შეისყიდა, რის შედეგადაც ნავთობგეგანებში მეორე ადგილი დაიმაკვიდრა "ექსონის" შემდეგ.

გებს, გადწყდა, ურჩი მგებობის წინააღმდეგ ნაცინი ხერხი გამოყენებისათვის - გაზზე ფასის აწევა და ნავთობმწოდების შემცირება.

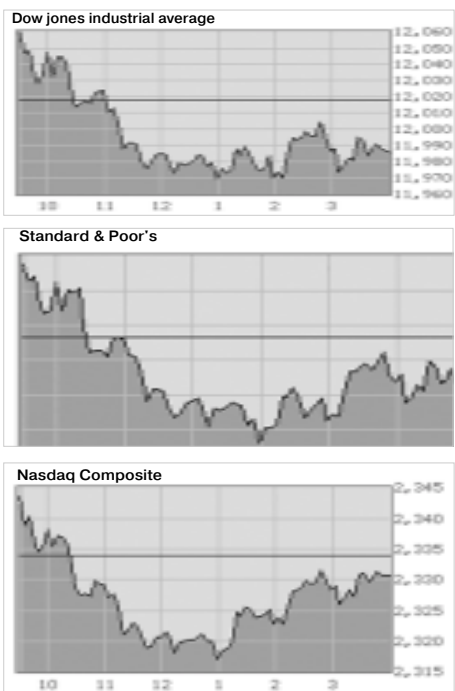
რუსეთ-ბელარუსის "ანშლიუზი" იდეალური ვარიანტი იქნებოდა პუტინისათვის და რუსეთის მოსახლეობის იმ ნაწილისათვის (რომელიც, ალბათ, უმრავლესობას შეადგენს), რომელიც შიშით შეჰყურებდა 2008 წელს - პუტინის პრეზიდენტობის ამონაურვის ვადას. თუკი "ანშლიუზი" შედგა, პუტინს საშუაარსი ექნებოდა, პრეზიდენტის რანგში არა მხოლოდ მესამე, არამედ მეოთხედაც უზღვრებოდა ნავთობის აწევა. ბელარუსის ხარჯზე გაფართოებულ ქვეყანას, გარდა ამისა, ეს საბჭოთა კავშირისა და მასთან ერთად შეღავათი იმპერული ამბიციების აღდგენისკენ გადადგმული ერთი პატარა ნაბიჯი იქნება.

მაგრამ, როგორც გაირკვა, ლუკაშენკოს საბჭოთა კავშირისა და სოციალიზმზე უფრო მეტად საკუთარი ძალაუფლება უყვარდა და მას არაფერზე ვადავლობს. ენერგომოქარის საპასუხოდ მისსის პოლიტიკური რეჟიმი ბელარუსის ტერიტორიიდან რუსული სამხედრო ბაზების გაქცევაში დაიბრუნდა. ლუკაშენკომ კი, გაზისა და ნავთობის სანაცვლოდ, აზერბაიჯანს ლამის მთელი ევროპის ბაზარი შესთავაზა. მისი პროექტის მიხედვით, ბელარუსის ტერიტორიის გავლით აზერბაიჯანში გაიქცევიან ბელარუსის აზერბაიჯანის სპირიტისა და ევროპის კიდევ უფრო დასავლეთ ნაწილში უნდა წავიდეს. პალტისპირეთისთვის ეს კარგი ვარიანტი იქნებოდა. რუსეთმა ახლახან ლიტვანში მიმავალი ნავთობსადენი გადაკეტა იმ საბაბით, რომ მილი შეკეთებას საჭიროებს. თუმცა ნამდვილ მიზეზს ყველა ხედავს - ლიტვამ თავისი ნავთობგადამამუშავებელი ქარხანა ერთ-ერთი პოლიტურ კომპანიის მიუყვანა და უნდა იგის ტყუარა რუსული კომპანია (იმ ზეარალი მიზეზით, რომ ეს უკანასკნელი არ იარსებებდა).

რამდენად პერსპექტიულია ეს პროექტი? ჯერჯერობით, აზერბაიჯანული ნავთობი ახლადამოქმედებული ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის მილსადენის სრულიად დასატრიათად არ არის საკმარისი. რაც შეეხება გაზს, მას უახლოეს მომავალში მაშინვე მოსიადენის დატვირთვის ფუნქცია ექნება. ანუ, ბელარუსისთვის აზერბაიჯანის ენერგოპროექტების გამო, "ევროპის უკანასკნელ დიქტატორს" რომელმაც დასავლეთისკენ მავალი გზა თავად მიიჭრა, სხვა გზა არ დარჩენია - ან რუსეთთან მიერთება, ან ცივი ზამთარი, ალბათ, ყველას ხვედრია, ვინც იავ რუსულ გაზს ზედმეტად(!) ჩქევდა.

აშშ-ს ბირჟაზე კლავა

გასული კვირის ბოლოს აშშ-ს საფონდო ბირჟაზე ძირითად ინდექსთა კლავა დაფიქსირდა. ინფლაციითა განწყობაზე უარყოფითი გავლენა ნავთობის გაძვირებამ და მაკროეკონომიკურმა სისხლეტმა მოახდინა. კერძოდ, ცნობილი გახდა, რომ ოქტომბერში უმუშევრობა 4,4 პროცენტამდე შემცირდა. ეს ბოლო ხუთი წლის განმავლობაში დაფიქსირებული მინიმალური მაჩვენებელია, რამაც ინფლაციით იმედი, რომ ფედერალური სარეზერვო ფონდი ძირითადი საპროცენტო განაკვეთის შემცირების შესახებ გადაწყვეტილებას მიიღებდა, გაქრა.

საბოლოოდ, Dow Jones Index-ი 0,27 პროცენტით, 11,986,04 პუნქტამდე შემცირდა. 0,14 პროცენტით შემცირებულმა Nasdaq Index-მა 2,330,79 პუნქტი შეადგინა, ხოლო S&P 500 Index-მა 0,22 პროცენტით, 1,364,3 პუნქტამდე მოკლო. სულ, გასული კვირის განმავლობაში სამი ინდექსი დაახლოებით 0,9 პროცენტით შემცირდა.

ნავთობის ფასი მოიმატა

პარასკევს, ლონდონისა და ნიუ იორკის ნავთობის ბირჟებზე "შავი ოქროს" ფიუნქსიონზე (სამომავლო კონტრაქტები) ფასების ზრდა დაფიქსირდა. კერძოდ, 1 ბარელი Brent-ის მარკის ნავთობი 58,9 დოლარი ღირდა, Light-ის მარკის ნავთობი კი 59,14 დოლარი/ბარელამდე გაძვირდა. სულ, გასული კვირის განმავლობაში Brent-ის მარკის ნავთობი 3,5 პროცენტით, Light-ის მარკის ნავთობი კი 2,7 პროცენტით გაიყვანა.

ბუნებრივი აირის ფასმა ისევე მოიმატა და მილიონ ბრიტანული თერმული ერთეულის - BTU-ს (ენერჯის ერთეული, რომელიც აშშ-სა და დიდ ბრიტანეთში გამოიყენება. მილიონი თერმული ერთეული 27 კუბური მეტრი ბუნებრივი აირის წვისას გამოყოფილ ენერჯის შეესაბამება) ღირებულებამ 7,884 დოლარი შეადგინა. სულ, გასულ კვირაში ბუნებრივი აირი 0,7 პროცენტით გაძვირდა. ამის მიზეზი აშშ-ში ამ ტიპის საწვავის მარაგის კლება და, აცივების და ატომურ ელექტროსადგურებზე რემონტის გამო, მოხმარების ზრდა გახლდათ.

"შავი ოქროს" ფასის ზრდა გათვალისწინებული მსხვერპლის ზრდა და ნივთიან ნავთობის საბადოებზე მემომბო ოპოზიციის თავდასხმის მოლოდინმა განაპირობა. ანალიტიკოსები მიიჩნევენ, რომ მიმდინარე კვირაში ნავთობის ფასმა შეიძლება ორჯერ ისევ მოიმატოს, მაგრამ 1 ბარელის ღირებულება 60 დოლარს არ ასცდება.

ქვირუსი ლითონები კლავ ბაქვირად

პარასკევს, ნიუ იორკისა და ლონდონის სასაქონლო ბირჟებზე, ოქროს და სხვა ძვირფასი ლითონების ფიუნქსიონზე კლავ ფასების ზრდა დაფიქსირდა. კერძოდ, 1 უნცია ოქროს ფასმა 0,4 პროცენტით მოიმატა და მისმა ღირებულებამ 629,2 დოლარი შეადგინა. ვერცხლი 0,11 პროცენტით, 12,635 დოლარი/უნციაზე, პალტისპირეთისთვის ეს კარგი ვარიანტი იქნებოდა. რუსეთმა ახლახან ლიტვანში მიმავალი ნავთობსადენი გადაკეტა იმ საბაბით, რომ მილი შეკეთებას საჭიროებს. თუმცა ნამდვილ მიზეზს ყველა ხედავს - ლიტვამ თავისი ნავთობგადამამუშავებელი ქარხანა ერთ-ერთი პოლიტურ კომპანიის მიუყვანა და უნდა იგის ტყუარა რუსული კომპანია (იმ ზეარალი მიზეზით, რომ ეს უკანასკნელი არ იარსებებდა).

რამდენად პერსპექტიულია ეს პროექტი? ჯერჯერობით, აზერბაიჯანული ნავთობი ახლადამოქმედებული ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის მილსადენის სრულიად დასატრიათად არ არის საკმარისი. რაც შეეხება გაზს, მას უახლოეს მომავალში მაშინვე მოსიადენის დატვირთვის ფუნქცია ექნება. ანუ, ბელარუსისთვის აზერბაიჯანის ენერგოპროექტების გამო, "ევროპის უკანასკნელ დიქტატორს" რომელმაც დასავლეთისკენ მავალი გზა თავად მიიჭრა, სხვა გზა არ დარჩენია - ან რუსეთთან მიერთება, ან ცივი ზამთარი, ალბათ, ყველას ხვედრია, ვინც იავ რუსულ გაზს ზედმეტად(!) ჩქევდა.

ბილ ბიუსის ფულს ენერგოალტრანსმისი ახადებს

მსოფლიოს უმდიდრესი ადამიანის ბილ გეითის პერსონალური საინვესტიციო კომპანია Cascade Investment LLC-ი უახლოეს მომავალში, ელექტროენერგეტიკულ კომპანია PNM Resources Inc-თან ერთად, ერთობლივი საწარმოს შექმნას აპირებს, რომელიც ელექტროენერჯის წარმოებასა და ვაჭრობაში იმყოფებოდა. საავარაუდოდ, ერთობლივი საწარმოში მხარეები წილებს თანაბრად გადაინაწილებენ. ინვესტიციების საერთაშორისო რაოდენობა ჯერჯერობით კონფიდენციალურია.

ჩინეთი მსოფლიო ბაზარზე ბაზარზე ბატონობას აპირებს

უახლოეს მომავალში ჩინეთი სამი თანამედროვე გემსაშენი ბაზის აგებას აპირებს. საავტონო "სინჰუას" ინფრამსტრუქტურის პროექტის განხორციელების შემდეგ, 2010 წლისათვის ჩინეთში ავტობული გემების საერთო წყველდება 23 მილიონ ტონას მიაღწევს, რითაც ეს ქვეყანა მსოფლიოს გემსაშენი ბაზრის 25 პროცენტს აითვისებს. ხოლო გემების ექსპორტის მოცულობა 12 მილიარდ დოლარს მიაღწევს. აღსანიშნავია, რომ გემების მშენებლობის სფეროში ჩინეთმა, უკვე 2003 წელს, ევროპა გვარაიანად უკან ჩამოიტოვა და სფეროს ლიდრებთან - იაპონიასთან და სამხრეთ კორეასთან ჩამორჩენა მინიმუმამდე შეამცირა. ზემოთ აღნიშნული პროექტის განხორციელების შემდეგ ჩინეთი უკვე ინვესტორების ლიდრად გახდება.

რვან!!!

ბ3.2

"მთავარი მიზანი - ლტოლვილთა და დევნილთა დახმარება და დაცვა"

ბ3.3

"ზოლოვდა მომთხანი ბადარჩება"

მარი ჩიტაია

დალი ხომერიკი ამერიკის საელჩოს პრესისა და კულტურის განყოფილებაში პროგრამების და საელჩოში არსებული დემოკრატიის კომისიის მცირე გრანტების პროგრამის კოორდინატორია. მეთუ წელია, რაც ამერიკის საელჩოში მუშაობს. ახალგაზრდა დევნილისთვის საკუთარი ნიჭის რეალიზაციისა და თვითდამკვიდრებისათვის ბრძოლა წარმატებული აღმოჩნდა. დედაქალაქში დევნილის სტატუსით ჩამოსულმა, ადვილად შეძლო სინამდვილესთან შეგუება და აქტიურად ჩართვა მშობლიურ, მაგრამ იმხანად მისთვის

უცხო საზოგადოებაში. როტული და დაძაბული წარსული უკან ჩამოიტოვა. ადაპტაციის პერიოდ-მაც თითქმის შეუმჩნეველად განვილო. შედეგმაც არ დააყოვნა. მიაჩნია, რომ წარმატება შეფარდებითი ცნებაა და მისი არსებობა უამრავი ფაქტორით არის განპირობებული. -"ზოგისთვის წარმატება ძალიან ძნელად მოდის, დიდი შრომისა და ძალისხმევის შედეგად, ასე ვთქვათ, უზღვავი ენერჯის ხარჯზე, ზოგისთვის კი, უბრალოდ, ილბალია. ბუნებით კრიტიკოსს ჩემი თავის ამ ამპლუაში წარმოდგენა საოცრად მიჭირს. დღევანდელი ჩემი მდგომარეობა თვითკმაყოფილების უფლებას არ მაძლევს, სულ

უფრო და უფრო მეტის კეთებას ვცდილობ. საერთოდ, წარმატებაზე საუბარი ერთი ჩამოყალიბებული და დადგენილი კრიტერიუმით შეუძლებელია. საზღვრებს ძნელად ჰგუობს, ჩარჩოში ვერ მოაქცევ. ინიციატივა, ენთუზიაზმი, საქმის გადაუდებლობა, მუდმივი განვითარება, საკუთარ თავზე მუშაობა, ინფორმირებულობა და ა.შ. ჩამოთვლა, ალბათ, შორს წავიყვანს, რადგან წარმატების განმსაზღვრელი ფაქტორი უამრავია. ყველაფერი ეს გეხმარება, რომ შენი საქმე გააკეთო ხარისხიანად, ეფექტურად და კეთილსინდისიერად.

ბაზრქილაბა მ-6 ბვარდუა

რვენ!!!

მარი ჩიტაია

აფხაზეთის ომის ფსიქოლოგიურად დამანგრეველი გავლენა დღემდე მოგვყვება. საზოგადოებაში არსებული დისბალანსის მიზეზებს ფსიქოლოგები სწორედ ჩვენი ქვეყნის შიდა პოლიტიკურ კონფლიქტებში ეძებენ. ფიქრობენ, რომ ხიდი ამჯერადაც ჩაწყდა, ოღონდ - დევნილებსა და ადგილობრივებს შორის.

უფრო ვრცლად, როგორია ამ ურთიერთობების სინამდვილე? რამ გამოიწვია აგრესია? რატომ ვერ იქცა პრობლემა საერთო ტკივილად? რაა საჭირო მოსალოდნელი ადაპტაციისთვის და რამ შეიძლება შეუწყოს ხელი ამ პროცესის სწორად წარმართვას? - ამ და სხვა საკითხებზე ფსიქოლოგი ნანა ჩაჩუა გვესაუბრება:

- "ადაპტაციას წინ უამრავი ფაქტორი უძღვის. პირველ რიგში, ის დაძაბულობა, რომელიც საერთო ვითარებიდან გამომდინარეობს როგორც ადგილობრივი მოსახლეობის, ასევე დევნილების მხრიდან. ასე თუ ისე, ეს ხდება იმ რეალობაში, რომელიც ორივესთვის (დევნილი და ადგილობრივი) არსებობს. სხვა შეფასება ექნებოდა, პიროვნება სხვა ქვეყანაში რომ გადაადგილებულიყო. მოხდა ისე, რომ ქართველები საქართველოშივე აღმოჩნდნენ განდევნილნი, ანუ საკუთარი საცხოვრებელი ადგილი დაკარგეს და არა ქვეყანა. აფხაზეთიდან არიან ასევე დევნილები, რომლებიც უცხო ქვეყნებში გადაადგილდნენ. ეს სხვა მდგომარეობაა. დევნილი თუ იმავე ქვეყნის შვილია, ეთნიკური ერთიანობა არის და შეუთავსებლობა მაინც მოხდა, ეს უკვე საერთო პრობლემის ვერგაცნობიერებითაა გამოწვეული ან პირიქით, გაცნობიერებული არის, პირდაპირ ტკივილითაა მიიღეს და შინაგანად ისეთი განცდაა, რომ პრობლემა გადაუჭრელია, დროში უსასრულოდ განელილი. მოკლედ, ფრუსტრირებულია და მისი გადარჩევნა პერსპექტივაში არ იკვეთება, არ ჩანს. შეიძლება, ეს დაძაბულობა ამით იყოს გამოწვეული. მთავარი მიზეზი მაინც სოციალური პრობლემების წამოჭრაა. აი, სწორედ მაშინ ღიზიანდებიან ადამიანები როგორც ერთი, ისე მეორე მხრიდან და განტევების ვაცის მდგომარეობაში პრობლემასთან ყველაზე ახლო მდგომნი აღმოჩნდებიან.

- ამ "გაუსწორებელ" პრობლემებს შორის უპირველესად უნდა მოვიზროთ საქართველოში არსებული კონფლიქტები. ამ შემთხვევაში, განსაკუთრებით რა ფაქტორმა იმოქმედა ამ ორად გახლეჩილ ადამიანებზე, რა ვერ გავითვითცნობიერეთ?

- ეს არის ის, რომ არ ჩანს პერსპექტივა. ომის პერიოდშიც, აგრესია ადგილობრივ მოსახლეობასა და დევნილებს შორის გამონეული იყო იმითაც, რომ არც ომის მიზეზი ჩანდა, არც მისი მიმდინარეობა, ანუ პროცესები არ იყო გამჭვირვალე. როცა იცი მიზეზი, დამოკიდებულება თვით

ნანა ჩაჩუა

ამ პროცესების, ამ სირთულეების მიმართ ადეკვატური გაქვს. ბუნებრივია, აგრესია ჩნდება, როცა არ იცი, რატომ დაიწყო ომი და რა მიზანს ემსახურებოდა მისი მიმდინარეობა, არც ის, რა მიმართულებას შეიძენს მომავალში. უფრო ხშირად ეს აღიქმებოდა ქვეყანათა შორის ინტერესებად ან იკვეთებოდა კონკრეტული ადამიანების პიროვნული ინტერესები. დიდ მნიშვნელობას იძენს მოარული ხმების ფაქტორიც. ის კი, რასაც მოარული ხმები ამბობენ, რიგით, ჩვეულებრივ ადამიანებზე ძალიან დიდ მნიშვნელობას ახდენს. ინტერესი იმის გასაგებად, თუ რა დევს ხელშეკრულებაში, რა პოლიტიკური დაკვეთებია და როგორი პოლიტიკური გადარჩევნები, მასაზე უდიდეს გავლენას ახდენს. მართალია, ნაკლებად მოქმედებს ფსიქოლოგიურ მდგომარეობაზე, მაგრამ აისახება შედეგებში ანუ რეალური ხმები რასაც ამბობენ, ამ შემთხვევაში ადამიანზე არის მოქმედი. პროცესი, აფხაზეთის ომის სახელწოდებით, დღესაც აბსულუტურად დახურულია. ესეც ამ დაყოფის ერთ-ერთი მიზეზია. რეალობა გაუგებარი გახდა მონაწილეებისთვისაც კი, რომლებიც ამ ომში იბრძოდნენ და, მიუთმეტეს, მოსახლეობისთვის. როდესაც ასეთი გაუგებრობა-გაუცხოება ხდება, ის ერთ საერთო პრობლემად ვერ აღიქმება. იმთავითვე ამას დაერქვა ქართველთა და აფხაზთა კონფლიქტი, რაც არ იყო სიმართლე. ყველაფერი ეს იმ პროცესების ნაწილია, რეზულტატი, რომელიც დღეს მსოფლიოში მიმდინარეობს.

თითქოს ოფიციალურად დაერქვა ყველაფერს "ჩვენ" და "თქვენ", ადამიანები ერთმანეთში ეძებდნენ დამნაშავეს და სწორედ ამ ძიებამ მიგვიყვანა ხიდრატეხილობამდე

- თქვენის აზრით რამდენად შეგუებულია დღეს დევნილი თავის ხვედრთან? თუ გავითვალისწინებთ, რომ მოხდა თაობათა ცვლა, იმ მოზარდებში, რომლებიც დევნილობაში დაიბადნენ და გაიზარდნენ, ძნელია შეგუებულობის ელემენტების დანახვა. ხომ არ ფიქრობთ, რომ მათ ცნობიერებაში ის ღირებულებები, რაც საკუთარ ფესვებს უკავშირდებოდა, გადაფასდა? რა ხდება სინამდვილეში, რა პროცესებთან გვაქვს საქმე, ხომ არ არის ეს იმ ადაპტაციის საწყისი, რომლის არარსებობაზე ასე ხშირად ვსაუბრობთ საზოგადოებაში?

- როგორც ასეთი, შემგუებლობა ადამიანის, საერთოდ, ცოცხალი ორგანიზმის ერთ-ერთი პოზიტიური მხარეა. თუმცა ამ შემგუებლობას აქვს მეორე მხარეც, საკმაოდ ნეგატიურია მოვლენები, რომელსაც ადამიანი შინაგანად ვერასოდეს ვერ მიიღებს და ვერ შეგუება. არის პირიქითაც, შეეგუები და სწრაფად. მაგალითად, თუ ქართველობა, ქართული არის არსებობის ღირძი, მაშინ ტკივილი შეუგუებელია, მაგრამ თუ სოციალური, მატერიალური არსებობა გახდება პიროვნებისთვის პირობრიტული, სამშობლო ვერასოდეს ვერ იქნება არსებობის არსი. ახალი თაობა, რომელიც მოდის და კიდევ მოვა, თანდათან კარგავს ერთიანი ქვეყნის მნიშვნელობას. ეს ღირებულება ვერ თავსდება მასში, უბრალოდ, ადგილი არ რჩება. საერთოდ, ადამიანისგან ღირებულების მიღებას გარკვეული ზღვრები გააჩნ

ნია. აქ, მცნებათა ამ სამყაროში სიტყვები მოქმედებენ. იქ კი, სადაც სიტყვები არიან მოქმედნი, მცნება "სამშობლო", "ერთიანი ქვეყანა" ვერ იქნება დიდი მნიშვნელობის მატარებელი.

- ანუ გადაფასება მოხდა?...
- დიახ, ხდება და ეს არის ეპოქის პროცესი. პოლიტიკური მიმართულების ორი გზა არსებობს. ერთი გზა ამ მცნებათა სამყაროში სამშობლოს არ იტოვებს, მეორე გზა კი სწორედ ამ მცნებაზეა აგებული. რა მიმართულებით მიდის დღეს კაცობრიობა და რა მიმართულებითაც მიდის საქართველო, ეს საკითხი გადაწყვეტს იმ მომავალი თაობის ადგილსაც. გავა დრო, წარმოიდგინეთ, ბარიერი არ იქნება.

აქვე მინდა გავუსვა ხაზი, არსებობს მოთხოვნილებათა იერარქია: ფუნდამენტალური, ბიოლოგიური, ფიზიოლოგიური, უსაფრთხოების და ა.შ. უსაფრთხოების მოთხოვნილებაა, რომ დაცული იყოს ადამიანი, ეკუთვნოდეს ერთ ქვეყანას, ერთ ტრადიციას, ერთ კულტურას... ეს სამშობლოა, მაგრამ ვილაციისთვის არ არის აქ ადგილი, რადგან მთავარი ფუნდამენტალური მოთხოვნილებები არ არის სრულყოფილი. აქ არის, ამ მდგომარეობაში იმყოფება ადამიანი, რომ ასაზრდოოს თავისი ფიზიოლოგიური მოთხოვნილება. ეს ხდება მისთვის პირობრიტული ანუ მოთხოვნა და გემოვნება გადაკვეთილია. ამ ყველაფრის გარეშე ძნელია მაღალ ღირებულებებზე გადასვლა.

- ბუნებრივია, რომ ამ მდგომარეობაში ადამიანი ადამიანის მიმართ გაუცხოვდა. როგორც ახსენეთ, ვერც საერთო ტკივილი გახდა გასაგებო. რა ფაქტორს შეუძლია ამ შემთხვევაში გავლენის მოხდენა დამოირიზრებულ მხარეებზე?

როგორ ფიქრობთ, დღეს დევნილი და ადგილობრივი საზოგადოება რამდენად არის მზად, რომ შემცირდეს მათ შორის, არსებული დისტანცია?

- ამ გაუცხოების, არსებული დისტანციის მიზეზს მე მაინც აფხაზეთის ომიდან ვპოულობ. საერთოდ, ამ ადამიანებისთვის პრობლემა იმთავითვე იყო გაბუნდოვანებული იმ თვალსაზრისით, რომ არ იცოდნენ, რა ხდებოდა საქართველოში. ერთნი თავდადებულნი იყვნენ, მეორენი ამით სარგებლობდნენ. საერთო ჭირი არ არსებობდა. როდესაც ილია ხიდრატეხილობაზე საუბრობს, შემოერტყაო ერთ ჭირსა და ლხინს ლობე, მეორე ჭირსა და ლხინს - სხვა. იგივე პრობლემა დღესაც. იქ სხვა ჭირი და ლხინი აღმოჩნდა, აქ - სხვა. ერთ საერთო პრობლემად ვერ გაცნობიერდა მომხდარი. ნურავინ მიწყენს, სიტყვა სამშობლო არ არსებობდა, როდესაც პრობლემაზე (კონფლიქტზე) უამრავი არასამთავრობო ორგანიზაცია მუშაობდა. მაშინ რთული დასანახი იყო, ახლა უფრო იკვეთება, რომ მუშაობა არ ნაწიდა ამ მიმართულებით. თითქოს ოფიციალურად დაერქვა "ჩვენ" და "თქვენ", ერთმანეთში ეძებდნენ დამნაშავეს და სწორედ ამ ძიებამ მიგვიყვანა ხიდრატეხილობამდე.

- ქალბატონო ნანა, ალბათ, დრო ყველაფერს დაარეგულირებს, როგორც ამბობენ, მოხდება ადაპტაცია და ეს ადამიანებიც ერთმანეთისთვის აღარ იქნებიან უცხონი. რამ შეიძლება შეუწყოს ხელი ამ პროცესის სწორად წარმართვას?

- ადაპტაციისთვის, პირველ რიგში, გაცნობიერებაა საჭირო, პრობლემების სახელდება, რომ გაცხადდეს მომხდარი. იმას კი არ ვგულისხმობ, ვინ გვილაპაჯა და როგორ ოყო, მიზეზი საკუთარ თავში უნდა ეძებოთ, ჩვენსავე ხასიათში და მენტალიტეტში. თამამად შემიძლია გითხრა, რომ საკუთარ თავზე მჯიღის ცემა იყო აფხაზეთის ომი, ფსიქოლოგიური თვალსაზრისით, ქართველთა გამანადგურებელი. დიდა ფიზიკური მსხვერპლი, მაგრამ ასევე დამანგრეველია ფსიქიკისთვის. აფხაზეთში ფსიქოლოგიური ომი მოხდა, რადგან დარტყმის ობიექტს ამ შემთხვევაში საკუთარი ღირსება წარმოადგენდა. უნდა დაცემულიყო თვითშეფასება და დაცვა კიდევ. ჯერ ფსიქოლოგიურად გაიხლიჩა ხალხი, ერთი საერთო ინტერესი გაქრა. გაჩნდა ურთიერთუნდობლობა, შემდეგ კი - საერთო გლობალური უნდობლობა და ნიპილიზმი. გულგრილობის საუკეთესო ნიმუშები თვალწინ გვაქვს. გარე სამყარო იმდენად ჩაკეცა ადამიანი, რომ აბსოლუტურად სხვა იქცა. წარმოიდგინეთ, ფანჯრიდან იყრება ნაგავი, რაც არ უნდა დაასუფთავო, ქუჩაში ნაგავი ყრია, ადამიანისთვის ყველაფერი გაუცხოვდა. ის ნეგატიური, უარყოფითი მხარე, რომელიც ყოველთვის შეიძლება იყოს ქვეყანაში, არსებობის საფუძველი გახდა.

- თავად თქვენ, ამ შემთხვევაში, როგორც თბილისელს, რამდენად გაქვთ შეხება დევნილებთან ხალხს?

- რა თქმა უნდა, ხშირად ვურთიერთობ დევნილ ახალგაზრდობასთან. როგორც ფსიქოლოგს, ხშირად მომმართავენ, მოდიან სხვადასხვა პრობლემებზე რჩევებისთვის. სამწუხაროდ, ეს გამონეულია მათი სოციალური მდგომარეობით. მიდგომებით, რომლებიც საერთოდ არსებობდა დევნილების მიმართ ხელისუფლების მხრიდან. საკუთარი თავის მიმართ ამ ადამიანებს ისეთი დამოკიდებულება აქვთ, რაც ზრდის ფაქტორს "ჩვენ" და "ისინი". ისინი უნდოდ არიან საერთო პრობლემის მიმართ, თავიანთ სამყაროში ჩაიკეტნენ. თითქოს არც ფიქრობენ, რომ მათი პრობლემით ვინმეა შენსებული. მე მგონია, საკუთარი თავი მიუღებლად, გარიყულად წარმოიდგინეს და ასე წარსდგნენ დანარჩენი საზოგადოების წინაშეც.

- ხომ გახსოვთ მწერლის ფრაზა? - "ჩვენ ყველასა გვაქვს ჩვენი ქალაქი, ოღონდ ხანდახან - არ ვიცით ხოლმე"... იქნებ, ამ ადამიანებისთვის ასეთ ქალაქებად იქცნენ (თუ უკვე არ იქცა) თბილისი, ქუთაისი, ზუგდიდი, სენაკი... ხომ შესაძლებელია?

- ვფიქრობ, უკვე იქცა! მეტსაც ვიტყვი, მთელი სამყარო... შეიძლება ეს სევდიანად უღერს, მაგრამ ეს ნამდვილად ასეა!

მთავარი რედაქტორი: ირაკლი კორძაია. ჟურნალისტიკა: მარი ჩიტაია; ინგა ალავიძე; ზაზა ფაჩუაშვილი
ტელ.: 39-19-18
პუბლიკაციებში დაფიქსირებული მოსაზრებები, შესაქლოა, არ ემთხვეოდნენ რედაქციის პოზიციას

ბერით ოლსანი: "მთავარი მიზანი - ლტოლვილთა და დევნილთა დახმარება და დაცვა"

ინტერვიუ კავკასიაში ნორვეგიის ლტოლვილთა საბჭოს რეგიონალურ დირექტორთან

ბერით ოლსენი

"ჩვენი ორგანიზაციის მთავარი მიზანი ლტოლვილთა და იძულებით გადაადგილებულ პირთა ანუ დევნილთა დახმარება და დაცვა გახლავთ. ძალიან მნიშვნელოვანია ამ ორი ჯგუფის გამოწვევა - ლტოლვილი ერთი ქვეყნიდან მეორე ქვეყანაში გადასული ადამიანია, ხოლო იძულებით გადაადგილებული პირი ანუ დევნილი - ქვეყნის შიგნით გადაადგილებული პირი. მათ დახმარებას და დაცვას ჩვენ მთელი რიგი სპეციალური პროგრამების საშუალებით ვახორციელებთ: მშენებლობის, განათლების და იურიდიული დახმარების პროგრამები, ამბობს ბერით ოლსენი, საერთაშორისო ბიუროს ორგანიზაციის რეგიონალური ხელმძღვანელი.

- როგორ შეაფასებდით "ნორვეგიის ლტოლვილთა საბჭოს" მუშაობას საქართველოში?
- საქართველოში 1994 წლიდან ვმუშაობთ. თავდაპირველად რეგიონალური ოფისი დაფუძნდა. მთავარი საზრუნავი დევნილების საცხოვრებელი ფართით უზრუნველყოფა გახლდათ, ამიტომაც დავინყეთ იმ შენობების შეკეთება, სადაც ისინი მთავრობამ შეასახლა. ვარიგებდით საყოფაცხოვრებო

წარმოიდგინეთ, საკუთარ სახლებს და ქალაქებს მონყვეტილი ადამიანები. მათი მდგომარეობა მხოლოდ სევდით და ნოსტალგიით როდი შემოიფარგლება.

საგნებს. 1995 წლიდან ფსიქო-სოციალური რეაბილიტაციის პროგრამა წამოვიწყეთ, რომელმაც ოთხი წელი გასტანა. ამას გარდა, ჩავატარეთ სოციოლოგიური კვლევა, რომლის მეშვეობითაც დევნილთა საჭიროებების რეალური სურათი მივიღეთ. ჩატარდა მთელი რიგი ტრენინგები კონფლიქტოლოგიის თემაზე დევნილი ახალგაზრდებისა და, ასევე, ყურნალისტებისათვის. შევიმუშავეთ სპეციალური პროგრამა, რომლის დახმარებითაც დევნილებს საკუთარ უფლებებზე ვანვდით ინფორმაციას.
- როგორ ფიქრობთ, რა საჭიროებებს განიცდიან დევნილები დღეისათვის, გაიზარდა თუ არა პრობლემების რიცხვი და რა ღონისძიებებია ჩასატარებელი?
- წარმოიდგინეთ, საკუთარ სახლებს და ქალაქებს მონყვეტილი ადამიანები. მათი მდგომარეობა მხოლოდ სევდით და ნოსტალგიით როდი შემოიფარ-

გლება. მთავარი პრობლემა ის არის, რომ ამ ხალხს უჭირს თავი წარმოიდგინოს საზოგადოების სრულფასოვან წევრად. აფხაზეთიდან იძულებით გადაადგილებულ პირთა დაახლოებით 45% კოლექტიურ ცენტრებში ცხოვრობს. ამდენად, თავად შეგიძლიათ წარმოიდგინოთ მათი საყოფაცხოვრებო პირობები - უმეტესობა საერთო სველი წერტილებით სარგებლობს. ვისაც უფრო გაუმართლა, ან საერთო საცხოვრებელში იპოვა თავშესაფარი ან სახელმწიფო აგარაკებზე. ვისაც არა - ან პოლიკლინიკის შენობაში ცხოვრობს ან საა-

ჩვენი სტრატეგია მიზნად ისახავს: დევნილთა ყოფითი პირობების გაუმჯობესებას და მათ ჩართვას საზოგადოებრივ ცხოვრებაში.

რებში ცხოვრობს. ამდენად, თავად შეგიძლიათ წარმოიდგინოთ მათი საყოფაცხოვრებო პირობები - უმეტესობა საერთო სველი წერტილებით სარგებლობს. ვისაც უფრო გაუმართლა, ან საერთო საცხოვრებელში იპოვა თავშესაფარი ან სახელმწიფო აგარაკებზე. ვისაც არა - ან პოლიკლინიკის შენობაში ცხოვრობს ან საა-

ვადმყოფოში. წარმოიდგინეთ, ერთ ოთახში ოჯახი ცხოვრობს, კედლის იქეთ კი პალატაა. ასეთი მძიმე ყოფის ერთ-ერთ მიზეზი საკუთარი უფლებების არცოდნაა. "ნორვეგიის ლტოლვილთა საბჭო" ამ მიმართულებით დიდი ხანია მუშაობს - ვცდილობთ, მაქსიმალური ინფორმაცია მივანოდოთ დევნილებს საკუთარ უფლებებზე. ვახორციელებთ სპეციალურ პროექტს, ვუნვეთ იურიდიულ კონსულტაციას თბილისში, ქუთაისსა და ზუგდიდში. იურისტებით დაკომპლექტებულ მობილური ჯგუფები ხშირად გადიან კოლექტიურ ცენტრებში და კონსულტაციას უწევენ დევნილებს როგორც ადგილზე, ასევე ჩვენი იურიდიული დახმარების ცენტრებიდან.

- კითხვა, რომელიც განსაკუთრებით დაინტერესებს დევნილ მოსახლეობას - რატომის გამო უნდა იქნას შეწყვეტილი თუ არა პრიორიტეტები?
- უპირველესად ჩვენ შევეცდებით განვავრდოთ უკვე წამოწყებული პროექტები.

ძალიან მნიშვნელოვანი სახელმწიფოს დამოკიდებულება დევნილთა მიმართ, ხელისუფლების როლი და პასუხისმგებლობა, რათა არ განმეორდეს ისეთი შემთხვევა, როგორსაც ადგილი ჰქონდა აჭარაში: როდესაც დევნილებს სასტუმროებიდან იძულებით ასახლებდნენ სამართლოს გადაწყვეტილების გარეშე, ხოლო შეთავაზებული ალტერნატიული ფართი არსებითად აუარესებდა მათ ყოფას და რისკის ქვეშ აყენებდა მათ ჯანმრთელობას. ამავე დროს, დამამედებელია ის გარემოება, რომ ხელისუფლება მუშაობს იძულებით გადაადგილებულ პირთა მიმართ ეროვნული სტრატეგიის შემუშავებაზე. ამ პროცესში, სხვა საერთაშორისო ორგანიზაციებთან ერთად, "ნორვეგიის ლტოლვილთა საბჭო" აქტიურ

და კორპორატიული სპორტი

ავრამიკო

ავრამიკო სოხუმელი იყო, დეპოლი. იმხანად, დიდი-დიდი, 23 წლისა იქნებოდა, მაგრამ მე მთლად ახალგაზრდა ვიყავი და მეგონა, რომ ავრამიკო "ვზროს-ლია". ავრამიკო ბერძენი ბრძანდებოდა და დღესაც შემოძლია გულზე ხელის დადებით ვთქვა: მე იმაზე ლამაზი კაცი არასოდეს მინახავს.
ავრამიკო აკორდეონზე უკრავდა. ქორწილებში ინვევდნენ ხოლმე. მოიხვევდა მკლავზე თეთრ პირსახოცს - შიგ სტუმრები ფულს უტვინდნენ - გადაწვავდა თავის სასწაულ საკრავს და მღეროდა. ჰოი, რას მღეროდა! ყველაზე ბრიყვეული სიმღერაც კი გულიდან სისხლს გადენდათ. თან, როგორც მოგახსენეთ, ძალიან ლამაზი ბიჭი იყო.

ლაღარისა ქუჩაზე იმდენი ვცხოვრობდით, იმდენი სხვადასხვა ჯიშ-ჯილაგისანი! ჩვენი ბინა სოხუმის მულტიკულტურულობის ნათელი სახე იყო. ავრამიკოს მიაჩნდა, რომ ქალის საჭმელი კაპიკად არ ვარგა და იმის საჩვენებლად, თუ როგორ უნდა საქმის კეთება, პურის ცხობისგანაც კი დიდ შოუს მართავდა. გააქანებდა ცომის გუნდას, მაგიდაზე დაახეთქებდა - ბახ! და ამაყად გადმოხედავდა ხოლმე. ძალიან შთამბეჭდავი იყო.

- ავრამიკო! - მოსძახოდა პატარა საძინებლიდან მასპინძლის მამა, სედრაქი, ჩვენი დარჩეს და, ავი და საძაგელი კაცი.
- ჰაჰანა! - ყვიროდა ავრამიკო და კვლავ - ბახ!
- გამოცხვავ? - იმას კი ვერ ეუბნებოდა, ნუ აბრაზუნებო.
ავრამიკოს ასავად-დასავალი აღარ ვიცი. ათიოდე წლის წინათ მითხრეს, საბერძნეთშიაო. თუ ასეა, კიდევ რა უშვავს, თუმცა ძალიან კი ეჯავრებოდა თავისი ისტორიული სამშობლო: ცხვლა, ხე არ იზრდება, ხალხი უშემურიანო. ე, რა ვიცი...
ვერ დავიბრალე, რომ დღე-ღამე ავრამიკოზე ვფიქრობ. უბრალოდ - ხომ ვერაფრით მიხვდებით, რა პრინციპით ამოავადებს ხოლმე მესხიერება რალაც ამბავს - მეზობელი, ჩანს, ხორცს ბეგავდა ან რალაც ასეთი ხდებოდა, და დილის ტკბილ ძილში შემოიჭრა: ბახ!
სოხუმში მინდა, ლაღარიაზე. მინდა ავრამიკოს გამომცხვარი პური და ჯანდაბას, სედრაქას ყვირილსაც ავიტან. ოღონდ დროზე მინდა, თორემ სიბერეს რომ იქ ვავატარებ, ეგ ისედაც ვიცი. ისიც ვიცი, რომ სიბერეს ავრამიკოც იქ გაატარებს, მაგრამ თუ იმ დროისთვის ისე მოხუცდა და მოტყდა, რომ ვეღარც იმღერა და ვეღარც პური გამოაცხო, მაშინ რალა ხეირი...

"აფხაზეთი"

ლეგიტიმური ხელისუფლება - ზემო აფხაზეთში

მარი ჩიტაია

ზემო აფხაზეთში აფხაზეთის მთავრობის გადასვლამ ფუნქციების გადანაწილება გამოიწვია ლეგიტიმურ ხელისუფლებაში. თითქმის ახლახან დასრულებული რეორგანიზაციის პროცესი შესაძლოა უახლოეს მომავალში ისევ განხორციელდეს, ამჯერად განსხვავებული ფორმით. ნებისმიერი დევნილი სტრუქტურა, რომელიც თავს იყრის დედაქალაქში, პარალელურად იმუშავებს კოდორის ხეობაში და ასევე ყველა რეგიონში, სადაც დევნილთა უმეტესობა თავმოყრილი. მათ აფხაზეთის მთავრობისა და უმაღლესი საბჭოს ნარმოდგენლობა ადგილზე მოემსახურებათ. ლეგიტიმური ხელისუფლების შემადგენლობა შეიცვლება პერმანენტულად. ასეთია პრეზიდენტის გადაწყვეტილება. მასში ცალსახადაა გამოხატული უდიდესი პასუხისმგებლობის პოლიტიკური ფუნქციები, რომლებიც მიმდინარე და შემდგომ ეტაპებზე დაეკისრება დევნილ მთავრობას მოლაპარაკების პროცესებში მონაწილეობის თვალსაზრისით, აფხაზეთის ტერიტორიაზე იურისდიქციის აღდგენისა და, საერთოდ, ტერიტორიული მთლიანობისათვის სახელმწიფო პოლიტიკის გატარების საკითხებში.

რა ფუნქციური დატვირთვით იმუშავებს ლეგიტიმური ხელისუფლება? ამ და სხვა საკითხებზე გვესაუბრება აფხაზეთის იუს-

პაატა კაკულია

ტიციის დეპარტამენტის თავმჯდომარე პაატა კაკულია.

- როგორ განისაზღვრა დევნილი მთავრობის ფუნქციები მისი მორიგი სტრუქტურული რეორგანიზაციის შემდეგ? საერთოდ, რა შეიცვალა აფხაზეთის ლეგიტიმური ხელისუფლების ზემო აფხაზეთში გადასვლიდან დღემდე?

- რამდენადაც ცნობილია, კოდორის ხეობის სპეცოპერაციის შემდეგ აფხაზეთის მთავრობის ამოცანები და ფუნქციები ძირფესვიანად შეიცვალა. ერთ-ერთ ძირითად ფუნქციად განი-

საზღვრა ის, რომ, აფხაზეთის მთავრობა უნდა განთავსდეს ზემო აფხაზეთში და სწორედ ამ ტერიტორიაზე გააგრძელოს უფლებამოსილება. ამ მიმართულებით გატარებულია რიგი სამუშაოები, მომზადდა შესაბამისი ოფისები და უკვე ყველა პირობა არსებობს იმისთვის, რომ ლეგიტიმურ ხელისუფლებას გააჩნდეს ნორმალურ პირობებში არსებობის საშუალება. რაც მთავარია, უშუალოდ მას დაევალი დევნილებთან მუშაობა, მათთვის საყოფაცხოვრებო, სოციალური და სხვა პირობების გაუმჯობესება. ეს ფუნ-

ქცია დევნილობაში ყველაზე პრიორიტეტული უნდა იყოს ამ მთავრობისთვის. აღსანიშნავია, რომ საქართველოში მომხდარი ცნობილი მოვლენების შემდეგ ჩვენი სტრუქტურების შემადგენლობა და საქმიანობაც შეიცვალა. ახლახან შეიქმნა ზემო აფხაზეთის საკითხებში აფხაზეთის მინისტრის აპარატი, რომელიც, რა თქმა უნდა, ცენტრალურ ხელისუფლებასთან ერთად, ადგილზე განხორციელებს აფხაზეთის მთავრობის საქმიანობას. 2004 წლის დასაწყისში ჩვენს სტრუქტურებში 17 სამინისტრო იყო, დარჩა - 4. ადრე 5 ათასამდე პირი ირიცხებოდა სამთავრობო დაწესებულებების შემადგენლობაში, ახლა მათი რიცხვი დაახლოებით ხუთასია. მოხდა სტრუქტურული და საკადრო შემცირება. ის სამსახური, რომელიც თითქმის უფუნქციო მდგომარეობაში იმყოფებოდა, გაუქმდა. ამ ეტაპზე ყველა ჩვენი სტრუქტურა ნარმოდგენილია ოპტიმალური სახით. თუმცა, იქიდან გამომდინარე, რომ ხელისუფლების მხრიდან აფხაზეთის მთავრობისთვის ახალი პრიორიტეტები ისახება, რეორგანიზაცია შეიძლება მოხდეს. ახლა კი ძირითადად შენარჩუნებულია ის უწყებები, რომელთა არსებობაც მთავრობის შემადგენლობაში აუცილებელია. ეს არის ფინანსთა სამინისტრო, დევნილთა საქმეების დეპარტამენტი, ეკონომიკის, ჯანდაცვისა და განათლების სამინისტროები. ის გეგმა, რომე-

ლიც ითვალისწინებს ზემო აფხაზეთის განვითარებას, ამ უწყებების ერთობლივი მონაწილეობის გარეშე შეუძლებელია.

- თუმცა ამ ყველაფრის მიუხედავად, მოსალოდნელ რეორგანიზაციაზე მაინც საუბრობთ. რა შეიცვლება ძირითადად და როგორ აისახება ეს პროცესი აფხაზეთის სტრუქტურებში მომუშავე კადრებზე?

- ჯერჯერობით ეს საუბრის დონეზეა. რეორგანიზაცია განხორციელდება გამომდინარე იქიდან, რა ამოცანებსაც დაგვისახავს ცენტრალურ ხელისუფლებამ. დამოკიდებული იქნება იმაზე, რა მიმართულებითაც გაძლიერდება მუშაობა. ვფიქრობ, რომ ეს იქნება უფრო სტრუქტურული რეორგანიზაცია, ვიდრე კადრების შემცირება.

- ამ ეტაპზე რა დატვირთვა შეიძინა ლეგიტიმური სტრუქტურების ფუნქციონირებამ ხეობაში?

- ვისაც ნამდვილად ნაადვარ ჩვენი სტრუქტურების იქ ყოფნა, პირველ რიგში, ადგილობრივი მოსახლეობაა. ხეობა დიდი ხნის განმავლობაში იყო მივიწყებული, ხალხი ნორმალურ ცხოვრებას ჩამოშორდა, არ გააჩნდათ ელემენტარული არსებობისთვის საჭირო პირობები. მეტიც, სახელმწიფოს არც კი ახსოვდა ამ ხალხის არსებობა. ამიტომაც არის ჩვენი იქ ყოფნა გამართლებული, უპირველესად სწორედ ამ ადამიანებისთვის. ბოლოს და ბოლოს, ხალხმა ამოისუნთქა.

სიღარიბის დაძლევის სახელმწიფო პროგრამა და ჭანმრთელობა

სიღარიბის დაძლევის სახელმწიფო პროგრამის მთავარი ღირებულება ჯანმრთელობის დაცვის პოლისია, რომელიც პროგრამაში მონაწილე თითოეული დევნილისთვის 2000 ლარის ღირებულების სამედიცინო დახმარებას ითვალისწინებს. ის დევნილები, რომლებმაც ამ შეღავათის აუცილებლობა გაითავისეს, თავგამოდებით ითხოვენ პროგრამაში მოხვედრას, მაგრამ ეს არც ისე ადვილია. განაცხადის შემდეგ ყოველ ოჯახს სოციალური აგენტი ამოწმებს, სიღარიბის დონეს აფასებს და მხოლოდ ამის შემდეგ ხდება გადაწყვეტილების მიღება. პროგრამასთან დაკავშირებით ვესაუბრებით აფხაზეთის შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს შრომის და სოციალური დაცვისა დეპარტამენტის უფროსს, ქალბატონ მზია ჯალალონიას.

ზაზა ფაქაშვილი

მზია ჯალალონია: ეს პროგრამა დროული და აუცილებელი იყო, ვინაიდან, მართლაც ბევრია ისეთი ხალხი, ვისაც ძალიან უჭირს. მაგრამ ამ პროგრამის აკარგიანობა ბევრისთვის ჯერ კიდევ გაუგებარია. ზოგი პროგრამაში მოხვედრას დაჟინებით ითხოვს, ვინაიდან უმუშევარია და სხვა საარსებო სახსარი არ გააჩნია. სხვათა შორის, იმ დევნილთა 80%, რომელმაც განაცხადი გააკეთა, უმუშევარია.

თავდაპირველად სიღარიბის სახელმწიფო პროგრამაში ცოტა დევნილი ჩაერთო, რაც, ალბათ, ინფორმაციის ნაკლებობით იყო გამოწვეული (დევნილებს ეგონათ, რომ თუ სახლში ტელევიზორი

არ ან მაცივარი ექნებოდათ, პროგრამის მონაწილე ვერ გახდებოდნენ). ამ მხრივ აფხაზეთის შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრმა ქალბატონმა დალილა ხორავამ დიდი სამუშაო გასწია და ეს სტერეოტიპი მოიშო. ყველამ გაიგო, რომ დევნილებისთვის ამ პროგრამაში მონაწილეობა მათთვის სასარგებლო იქნებოდა. სწორია ის მოსაზრებაც, რომ დევნილი სოციალურ დახმარებას ერთ ადგილას უნდა ლეზულობდეს და აქეთ-იქით სიარული არ სჭირდებოდეს.

- ვის შეუძლია გახდეს პროგრამის მონაწილე?

- პროგრამაში მონაწილეობა შეუძლია საქართველოს ნებისმიერ მოქალაქეს, რომელსაც მიჩნია, რომ სიღარიბის ზღვარს მიღმა იმყოფება. სხვა საკითხია,

ვინ დააკმაყოფილებს პროგრამის პარამეტრებს და მიიღებს სახელმწიფო დახმარებას.

- როგორია პარამეტრები?

- ვინც მოაგროვს 52 ათასი ქულა და ნაკლები მან მიიღოს სოციალური შემწეობა და სამედიცინო პოლისიც. ყოველთვიური შემწეობა ოჯახზე არის 30 ლარის ოდენობით, პლუს 12-12 ლარი ყველა ოჯახის წევრზე. რა თქმა უნდა, ეს თანხა სამყოფი ვერ იქნება, მაგრამ, პურის ფუნქციონირება. 100 ათას ქულამდე ვინც დააგროვს, ყველამ მიიღოს ჯანდაცვის პოლისი. ეს ძალიან მნიშვნელოვანი დახმარებაა, ვინაიდან პოლისი რეალურად ფინანსდება და დევნილი ყველა საჭირო სამედიცინო დახმარებას იღებს.

- როგორია პროგრამაში მონაწილეობის მექანიზმი?

- ადამიანი აკეთებს განაცხადს, რის შემდეგაც მის ოჯახში მიდის სოციალური აგენტი. აგენტი ავსებს სპეციალურ კითხვარს, რომლის მიხედვითაც დგინდება ქულებში გამოხატული სიღარიბის დონე - რა შემოსავალი აქვს ოჯახს, რა ქონებას ფლობს, რამდენი ავადმყოფი ჰყავს და ა.შ. ეს სახელმწიფო სააგენტოს კომპეტენციაა და უფრო დეტალური ინფორმაციის მიღება იქ შეიძლება.

- განცხადებიდან რამდენ ხანში შეიძლება დახმარების მიღება?

- განცხადებიდან თვენახევარში სოციალური აგენტი ვალდებულია მივიდეს ოჯახში და შეაფასოს მისი სიღარიბის დონე. ამის შემდეგ უკვე დახმარების მიღებაც შეიძლება.

- რამდენი განცხადება გაკეთდა სულ და რამდენი დაკმაყოფილდა?

- თბილისში დეკლარირებულია 28 065 ოჯახი, დახმარებას იღებს - 8 191. სოციალურ დახმარებას იღებს 8 122 ადამიანი, სამედიცინო პოლისით სარგებლობს 22 552 ადამიანი, ელექტროენერგიაზე ვაუჩერს ფლობს - 7 964 ადამიანი.

- აქამდე ისინი რა დახმარებას იღებდნენ?

- დევნილები იღებენ შემწეობას 14 ლარის ოდენობით კერძო სექტორში მცხოვრებნი და 11 ლარის ოდენობით კომპაქტურად ჩასახლებულები. ამის გარდა 2002 წლიდან მუშაობს სოციალური დახმარების პროგრამა ე.წ. საოჯახო დახმარება, რომელიც გათვლილია 7 კატეგორიაზე (მატროხელა პანსიონერები, ობოლი ბავშვები, უმწეო ოჯახები, პირველი ჯგუფის უსინათლოები, 18 წლამდე ინვალიდები და ა.შ.), რომელიც ყო-

ველთვიურად დამატებით ლე-ბულობენ 22 ლარს.

ამასთან დაკავშირებით ერთი პრობლემა წარმოიშვა. მარტოხელას მაგალითს მოვიყვან, რომელიც ლეზულობს შემწეობას 14 ლარს და სოციალურ დახმარებას 22 ლარს. თუ ის სიღარიბის დაძლევის სახელმწიფო პროგრამაში მოხვედრა წინა დახმარება ეხსენება და ენიშნება 30 ლარი, ანუ 6 ლარით ნაკლები. ეს აშინებს ზოგიერთს, მაგრამ ჩვენ ყველას ვუხსნით, რომ იმ 6 ლარის მაგიერად (თუ შეიძლება ასე ითქვას) დევნილი იღებს ჯანდაცვის პოლისს, რაც მისთვის ძალიან მნიშვნელოვანია. ყველას ვუხსნით, მაგრამ ზოგს მაინც ის 6 ლარი ურჩევნია.

ზოგს კი ჰგონია, რომ რადგან შემწეობა მოესენება, დევნილის სტატუსიც დაეკარგება. ეს აბსურდია და ამ საკითხზეც მუდმივად გვინებს განმარტების მიცემა, მაგრამ დევნილებს ამის მინც ეშინიათ. ამიტომ, ჩემი აზრით, კარგი იქნებოდა, ჩვეული შემწეობები დაეტოვებინათ იმ დევნილებისთვის, ვინც "სიღარიბის პროგრამაში" მოხვდა. თუმცა, დაფიქსირებული ამ გაუგებრობის მხოლოდ ერთეული შემთხვევებია.

ორიენტირი - სოციალური სფერო

ქართველი ბავშვები სამკურნალოდ უკრაინაში იმყოფებიან

ზაზა ფაჩუაშვილი

აფხაზეთის შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის დალილა ხორავას განცხადებით, ავტონომიური რესპუბლიკის მომავალი წლის ბიუჯეტი დევნილთა სოციალურ პრობლემებზე იქნება ორიენტირებული. ამ თვალსაზრისით ბიუჯეტში საგრძნობი მატებაცაა მოსალოდნელი, რათა საქართველოში ყველაზე დაუცველი ფენა - დევნილები სილატაკის მსხვერპლნი არ გახდნენ. ამ საკითხებთან დაკავშირებით ქალბატონ დალილა ხორავას ვესაუბრებით.

- როგორია აფხაზეთიდან დევნილთა აღრიცხვის მონაცემები?

- ბოლო მონაცემებით, რომელიც გაავრცელა საქართველოს ლტოლვილთა და განსახლების სამინისტრომ, საქართველოში 248 ათასი დევნილი ცხოვრობს. ჩვენი, აფხაზეთის შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს მონაცემებით, დევნილთა რაოდენობა ცოტათი მეტია. ეს ყველაფერი დაზუსტდება დევნილთა ხელახალ რეგისტრაციისას, რომელიც, სავარაუდოდ, წელს მოხდება.

- როგორ ცხოვრობენ დევნილები?

- დევნილების 80% უმუშევარია მათი ძირითადი მასა დასავლეთ საქართველოს რეგიონებშია თავმოყრილი. ქალაქებში - თბილისში, ბათუმში და ქუთაისში დევნილები ასე თუ ისე დასაქმებულნი არიან მცირე ბიზნესით. სხვაგან უმუშევრობა და დიდი გაჭირვებაა.

ეს ხალხი ძირითადად სახელმწიფო დახმარებით არსებობს. მართალია 14 ლარი და ინდივიდუალური დახმარება დიდი შვება არაა, მაგრამ თქვენ იცით, რომ საქართველოში აგვისტოდან პრაქტიკულად ამუშავდა სიღარიბის დაძლევის სახელმწიფო პროგრამა, რომელიც დევნილებიც არიან ჩართულნი. ამ პროგრამის შესაბამისად მთელ საქართველოში რეგისტრაცია გაიარა 33 ათასმა ოჯახმა, რაც ჯამში 200 ათას ადამიანს შეადგენს. რეგისტრირებულებიდან სახელმწიფო დახმარებას იღებს 10 517 ოჯახი.

- რა დახმარებაზეა საუბარი?

- პირველი კომპონენტია ფინანსური დახმარება, მეორე - ჯანდაცვის პოლისის გაცემა, მესამე - დახარჯული ენერჯის საფასურის ანაზღაურება. არიან ისეთი დევნილები, სილატაკის ზღვარს მიღმა მცხოვრებნი, რომლებიც სამივე დახმარებას იღებენ (ასეთია 10%-მდე).

ეს პროგრამა იმით არის კარგი, რომ მოიცავს ძალიან სერიოზულ ჯანდაცვით კომპონენტს. ერთ ადამიანზე გათვლილია 2000 ლარის დახმარება და ეს არ არის ის აუნაზღაურებელი პოლისი, რომელიც ჩვენ გვახსოვს. საქმე გვაქვს რეალურად ანაზღაურებად პოლისებთან. ამ პოლისის მფლობელ ადამიანს საშუალება ეძლევა, იმკურნალოს საუკეთესო კლინიკებში. თანაც ეს ეხება არა გადაუდებელ მდგომარეობებს, რაც 75%-ით ისედაც სახელმწიფოს მხრიდან ფინანსდება. თუმცა, აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ, საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის განცხადებით, დევნილებისთვის გადაუდებელი მდგომარეობები 100%-ით დაფინანსდება.

ჯანდაცვის მხრივ დევნილებისთვის წელსაც დიდი საქმე გაკეთდა. მაგალითად, დავიქირავეთ კომპანია (ჯავრიშვილის "ოფთალმიჯი"), ჩავედით ზუგდიდში და ყველა დევნილს, ვისაც სჭირდებოდა, კატარაქტის ოპერაცია გაუკეთეთ. კლინიკა ძალიან დაგვეხმარა იმით, რომ ექიმებმა საკუთარი შრომის ანაზღაურებაზე უარი თქვეს.

ადამიანები წლობის განმავლობაში მხოლოდ იმიტომ იყვნენ ბრმანი, რომ კატარაქტის ოპერაციის გასაკეთებელი ფული არ ჰქონდათ (დღეს მისი ღირებულება 680 ლარია). თვალბახილულნი კი ... ბებია მითხოვა, შვილიშვილი მანახეთო; ერთმა ზევით აიხედა და თქვა, რა ლამაზი ყოფილა ცაო და ა.შ.

ახლა მთელი იმერეთი გვეხველება, ჩვენთანაც ჩამოდით და უკვე პაციენტთა სიებს ვადგენთ. მეორე საკითხია დიაბეტით დაავადებულ დევნილ ბავშვთა დახმარება, რომლებსთვისაც შევიძინეთ ერთი წლის სამყოფი ჩხირები და მათ უფასოდ ვარიგებთ.

განსაკუთრებით მინდა აღვნიშნო ჩვენი მეგობარი ქვეყნის, უკრაინის დახმარება. მაღლიერების გრძნობის გამოსახატავად სიტყვები არ მყოფნის. კოდორში და გალის რაიონში ცხოვრობენ ბავშვები, რომლებიც ნალმზე აფეთქდნენ და სხვადასხვა სახის სერიოზული ტრავმები მიიღეს. ზოგმა თვალის ჩინი დაკარგა, ზოგმა - კიდურები. ჩვენ დახმარებისთვის მივმართეთ უკრაინის ელჩს ბატონ მიკოლა სპიცსს, რომელმაც დიდი გულისხმიერება გამოიჩინა. მან 11 ბავშვი გაამზავრა უკრაინაში, რომლებიც სამი კვირის განმავლობაში მკურნალობდნენ. კოდორელ შავლევ გუჯაევიანს ქვედა კი-

დურების პროტეზირება გაუკეთდა ისე, რომ იცეკვა კიდევ; გალელ ლადო შონიას თვალის ჩინი დაუბრუნეს და ა.შ.

- კოდორში თუ ცხოვრობენ აფხაზეთიდან დევნილები და როგორია მათი სოციალური პირობები?

- მოგესხენებათ, რომ კოდორი აფხაზეთის ტერიტორიაა. იქ მცხოვრებ ყველა ადამიანს დევნილის სტატუსი აქვს და მათ სახელმწიფო ეხმარება. ახლახან ჩამოვედი კოდორიდან. ნაყვანილი გვყავდა ექიმთა 20 კაციანი ჯგუფი. გავსინჯეთ 1400 ადამიანი. ჩვენი მონაცემებით კოდორში 2500-მდე ადამიანი ცხოვრობს. მათ შორის ღრმა მოხუცები და ბავშვები. 22 ახალშობილიც დაგვხვდა. კოდორში ძალიან ბევრი ჰუმანიტარული დახმარება შევიდა და ამ საქმეში თავისი წვლილი არასამთავრობო ორგანიზაციებმაც შეიტანეს.

კოდორში ყველას, ვისაც სჭირდებოდა, პროტეზირება გავუკეთეთ.

აჭარაში აშენებულია 12 საწოლზე გათვლილი და აღჭურვილი საავადმყოფო. ამჟამად მიმდინარეობს კადრების მოზილზაცია და გადამზადება, რათა ახლო მომავალში კოდორის საავადმყოფოში ქირურგიული ოპერაციებიც ჩატარდეს.

- დაძაბულობის შემდეგ როგორია გალში მცხოვრები ქართული მოსახლეობის მდგომარეობა?

- ამასთან დაკავშირებით შემძლია ვთქვა, რომ ერთი პერიოდი მიმოსვლა შეწყვეტილი იყო, მაგრამ ახლა აღდგენილია. გალის საავადმყოფოში ქართველი ექიმები ისევ მუშაობენ. გალში უცხოელი ექიმებიც არიან.

- არასამთავრობო ორგანიზაციები თუ გეხმარებიან დევნილთა სოციალური პრობლემების მოგვარებაში?

- ძალიან გვეხმარება ამერიკული ორგანიზაცია "UMCOR"-ი. ამ ორგანიზაციამ ჩვენს ყველა ღონისძიებაში მიიღო მონაწილეობა, საკუთარი ჰუმანიტარული დახმარებით - ნამლებითა თუ სხვა სპეციფიკური ტვირთით. ასევე შემძლია დაეხმარებოდნენ ადგილობრივი ორგანიზაცია "თანადგომა", რომლის წარმომადგენლები ყველა გასულაზე ჩვენთან ერთად არიან თავიანთი ტრანსპორტით და ჰუმანიტარული ტვირთით. მინდა დავასახელო კიდევ ერთი არასამთავრობო ორგანიზაცია "ჰერა-21", რომელიც ასევე დაგვეხმარა.

- რამდენად იქნება მომავალი წლის ბიუჯეტში წარმოდგენილი სოციალური სფერო?

- ჩვენი მთავრობა ორიენტირებულია ძირითადად სოციალურ პრობლემებზე და ეს მომავალი წლის ბიუჯეტშიც აისახება. ზუსტი პარამეტრების დასახელება ნაადრევია, მაგრამ ერთი რამის თქმა ამთავითვე შეიძლება, მომავალი წლის სოციალური ბიუჯეტი საგრძნობლად გაიზრდება.

კახა კახიძის სკატი

მხოლოდ ჩვენი!

აფხაზეთზე ლაპარაკისას, პირველ რიგში იბადება კითხვა: რატომ არაფრით არ ხერხდება ამ კონფლიქტის გადაწყვეტა? პასუხი მრავალია: დაწყებული რუსთა სიმუხთლით და დამთავრებული საერთაშორისო საზოგადოების უუნარობით რამენაირად ჩანაცვლონ რუსული ძალები საერთაშორისო სამშვიდობოებით. გეროს რეზოლუციის შემდეგ მრავალთ გაუჩნდათ აზრი, რომ ამერიკამ საერთოდ გაგვიყიდა და რუსთა ხელი დაგვტოვა. მე არ ვაპირებ ამ თვალსაზრისების განხილვას, რომელთაგან ზოგი მეტ-ნაკლებად ადეკვატურად მიმაჩნია, ხოლო სხვები - არასწორად, აბსურდულადაც კი. მაგრამ აქ სხვა კითხვა მინდა დავსვა: ეგებ კონფლიქტის გადაწყვეტის გაჭიანურების ერთ-ერთი მიზეზი ის არის, რომ კონფლიქტის გადაწყვეტის ხერხებსა და საშუალებებს არაადეკვატურად ვუყურებთ?

საყოველთაოდაა გავრცელებული აზრი, რომ აფხაზეთი ჩვენ არ დაგვიკარგავს. ის ვილაც სხვამ, რუსეთმა "ნაგვართვა" და ასევე ვილაც სხვამ უნდა "დაგვიბრუნოს". თავდაპირველად ამ "ვილაც სხვამ" ისევ რუსეთი იგულისხმებოდა. ამ "თეორიის" მომხრეები მიიჩნევენ, რომ ჩვენ დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლისას რუსეთი "გავარაზეთ" და ამიტომაც ნაგვართვა აფხაზეთი. საკმარისი უნდა ყოფილიყო, რუსეთის გული მოგვეგო, რომ ამ უკანასკნელს წყალობა მოელო და აფხაზეთი უკან დაებრუნებინა. როდესაც დსთ-ში შესვლის აუცილებლობაში გვარწმუნებდნენ, გვეუბნებოდნენ, რომ დსთ-ში შესვლით რუსეთის გულს მოვიგებდით, რასაც აფხაზეთის დაბრუნება მოჰყვებოდა. გამოხდა ხანი და გაირკვა რომ ეს შეხედულება, რბილად რომ ვთქვათ აბსურდული იყო. ახლა იმაზე ალაპარკდნენ, რუსეთი ისევ ნანწყინა, რამეთუ ნატოსკენ მივიწვევო. ნეიტრალიტეტი რომ გამოვაცხადოთ, რუსეთი გულს მოიბრუნებს და აფხაზეთს ლანგრით დაგვიბრუნებსო. ბატონებო! მოლდოვამ კონსტიტუციაშიც კი ჩანურა ნეიტრალური სახელმწიფო ვარ და ნატოში არ შევალ, მაგრამ დაუბრუნა ვინმემ მას დნესტრისპირეთი? სხვებმა რუსეთზე ხელი ჩაიქნიეს და განაცხადეს, რახან რუსეთი არ გვიბრუნებს, ამერიკას ვეძმით და ის დაგვიბრუნებსო. გაეროს რეზოლუციის შემდეგ ეს ხალხი შოკშია, რაღა უნდა ამერიკას, ყველაფერი გავუკეთეთ და რატომ არ გვიბრუნებს აფხაზეთსო.

იქნებ მოვიდა დრო, რომ უმარტივესი ჭეშმარიტება გავიგოთ: აფხაზეთს არავინ დაგვიბრუნებს. ან სად გინახავთ ასეთი რამ, რომ ერთ ქვეყანას, მეორე ქვეყნის ვინაზე მესამე ქვეყნისათვის ამ უკანასკნელისგან გამდგარი ტერიტორია დაებრუნებინოს? სანამ არ გავიგებთ, რომ აფხაზეთის დაბრუნება, ჩვენი, მხოლოდ ჩვენი და უპირატესად ჩვენი საქმეა, აფხაზეთის საკითხში ერთადგულზე მარადიული ტყეპნისთვის ვართ განწირულნი.

"ბოლომდე მომთმენი გადარჩება"

პირველი გვერდიდან

გარნმუნებთ, ამის არდნახ-ვა შეუძლებელია. მითუმეტეს, შესაბამისი ნიჭიც თუ გაგაჩნია, არც შედეგი აგვიანებს" - ასეთია დალი ხომერეკის მიერ "გა-შიფრული" წარმატების საიდუმლო... ის თავად მოგვითხრობს საკუთარ საქმიანობაზე, სოხუმთან ასოცირებულ ტკივილზე, ამ ტკივილთან დარჩენილ თანატოლებზე და... იმედზეც.

ჩაკეტილი სივრცე

დევნილობის პირველი წლები თბილისიდან აითვალა. "ნითელი ჯვრისა და ნითელი ნახევარმთვარის საერთაშორისო ფედერაციაში დავინწყე მუშაობა. საინფორმაციო განყოფილებაში თავდაპირველად საერთაშორისო დელეგატის თანაშემწეს წარმოვადგენდი, მოგვიანებით კი პრაქტიკულად თვითონ ვასრულებდი ამ საერთაშორისო დელეგატის მოვალეობას. ნითელი ჯვრის ფედერაციის პროგრამის მთავარი მიზანი იყო კონფლიქტის შედეგად დაზარალებული ხალხის დახმარება. საქართველოში თითქმის ყველა კომპაქტური დასახლების ცენტრი მოვიარეთ. ეს იყო ამანათებით დახმარების პროგრამა, სამედიცინო და რეაბილიტაციის პროგრამები, რომელშიც უშუალოდ ვიღებდი მონაწილეობას. ერთი სიტყვით, თავის დროზე ძალიან დამეხმარა ის ფაქტი, რომ ჩემი საქმიანობით საკუთარ ხალხზე მიწევდა. შემდგომ მათი სატკივარი მიმეტანა დონორთან და იმ ორგანიზაციასთან, რათა ყველა დევნილს დაეძლია სტრესი და კრიზისული პერიოდი. ზოგმა ეს მოახერხა კიდევ. თუმცა უმეტესობისთვის ბარბიერი ძნელად გადასალახი აღმოჩნდა. საერთოდ, ადაპტაციის პერიოდი ყველაზე სხვადასხვავებულად გაიარა. ვილაცას სურვილი ჰქონდა მეტი, ვილაცას - ნაკლები. ვილაც მეტ აპათიაში იყო, ვილაც - ნაკლებში. იმ ადამიანებმა, რომლებმაც გამოიჩინეს დიდი ძალისხმევა, შრომისუნარიანობა და იმუშავეს საკუთარ თავზე, მოერგნენ კიდევ ამ საზოგადოებას და კუთვნილი ადგილი იპოვეს. აქ, ამერიკის საელჩოში რამდენიმე დევნილი მუშაობს და საკმაოდ წარმატებითაც მოღვაწეობს, რაც ძალიან მახარებს. ჩემს თაობაში ბევრია ისეთი, ვინც თავის დროზე დიდი პოტენციალის მატარებელი იყო, მაგრამ თავისი ადგილი ამ სისტემაში ვერ იპოვა. საერთოდ, ადამიანის ბედი არაერთგვაროვნად განვითარდა. რაღაც ისეთი უნდა გაკეთდეს, რაც შეძლებს ახალგაზრდების გამოყვანას ჩაკეტილი სივრციდან. პირველი რიგში, უნდა შეეძლოს ინტეგრაცია იმ საზოგადოებასთან, რომელშიც ვიმყოფებით. აქაც სხვადასხვა დონეა. არიან ადამიანები, რომლებიც გულწრფელად თანაგვირძნობენ და ტკივილი განუყრელად მიაჩნიათ. არიან ისინიც, რომლებსაც მხოლოდ საკუთარი თავი ადარდებთ და სხვისი

დალი ხომერეკი

ჭირი თუ ლხინი არად უღირთ. ხდება გამიჯვნა. სამწუხაროდ, ჩვენში არსებობს ურთიერთობების პრობლემა და ეს ძალიან მტკივნეულია. როგორც ერთ, ისე მეორე მხარეს ადამიანები ჩაიკეტნენ საკუთარ თავში. დევნილთან კი ეს ჩაკეტილი სივრცე გაორმაგდა: ისინი წარსულთანაც ჩაიკეტნენ. ურთიერთობენ მხოლოდ ძველ მეგობრებთან, კავშირებს იმ პირებთან ცდილობენ, ვინც აფხაზეთს და წარსულს აგონებთ. ამდენად, მათი დაახლოება არადევნილებთან ვერ მოხერხდა. ძნელია, მაგრამ უნდა გათავისუფლდნენ ნეგატიური ემოციებისგან. საამისოდ მყარ საფუძველს იძლევა სამსახური, საზოგადოებრივი ასპარეზი, რაც პრობლემას წარმოადგენს არსებულ პირობებში. გასაჭირის გადატანა იოლდება, როცა ადამიანი ახდენს თვითრეალიზაციას, ჩნდება საერთო საქმე, საერთო მიზანი და ვერც კი ამჩნევ, როგორ თანდათან არღვევ ჩაკეტილ სივრცეს, როგორ თანდათან უახლოვდები მას, ვისაც სულ რამდენიმე ხნის წინ "სხვად" აღიქვამდი..."

"ბოლომდე მომთმენი გადარჩება"

"სოხუმში 19 წლისამ დავტოვე, 1993 წლის 25 სექტემბერს. ახლა, როდესაც ვუყურებ რეტროსპექტივაში, ასე მგონია, ეს იყო სხვა სიცოცხლე, რომელმაც სადღაც ჩაიარა და ეს ეტაპიც დასრულდა. მასსოვს, აფხაზეთიდან ბოლო გემი გამოდიოდა. წინასწარ გავაფრთხილეს, არაფერი წამოიღოთ, მხოლოდ და მხოლოდ პასპორტებიო. სახლში მე და დედაჩემი ვიყავით (მამა ომამდე გარდაიცვალა). უკანასკნელად შევირბინე ოთახებში, ვეძებდი წამოსალეხ ნივთს, რაც მომავლენებდა ჩემს სოხუმს და ამ განშორებას რაღაცნაირად გამიადვილებდა. ოთახში მამაჩემის ნაქონი "ახალი ალტემა" ვიპოვე, მიტროპოლიტ დავი-

თის ნაჩუქარი. ხელი ვტაცე ამ ნიგნს, ვიფიქრე, მამასაც გამახსენებს და მიტროპოლიტსაც, ვისთანაც ჩვენს ოჯახს დიდი სიბო აკავშირებდა. ნერვიულობის გამო, ხელიდან გამივარდა. ნიგნი გადაშლილად დაეცა. ავიღე და ვკითხულობ: "ბოლომდე მომთმენი გადარჩება"... გამაყრუოლა. წარმოიდგინეთ, "ახალი ალტემა" გზაზეც დამივარდა და ორგვრევე ერთსა და იმავე გვერდზე გადაიშალა. ამან ძალა შემმატა, რწმენით ამავსო. მოხდა ისე, რომ ჩვენი გემი დაზიანდა და ბათუმის ნაცვლად ოჩამჩირეში აღმოვჩნდით. ოთხი-ხუთი საათი ვიდევით ნეიტრალურ წყლებში, არ ვიცოდით, ირგვლივ რა ხდებოდა, მძევლად ვიყავით, თუ რა მდგომარეობაში. როგორც იქნა, ხმელეთზე გადმოვედით. ოჩამჩირე, ფაქტობრივად, ომის ხაზი იყო. სატვირთო მატარებლით, დილაზედ ფეხზე დგომით, რის ვაი-ვაგლახით ჩამოვალნიეთ თბილისში. ჩასვლისთანავე გადავშალე.

საოცრად მძიმე წლები გამოვიარეთ. თავდაპირველად ცხვოვრობდით გლდანში, უშიშროების საერთო საცხოვრებელში, სადაც არავითარი საარსებო პირობები არ გაგვაჩნდა. ფიზიკურად, სულიერად თუ ფინანსურად ძალიან გვიჭირდა. ყველა თანაბარ მდგომარეობაში ვიმყოფებოდით. ხომ ჭირდა, მაგრამ ადამიანები მაშინ უფრო თანაუგრძნობდნენ ერთმანეთს. დრო გადიოდა. ვილაც ნელში გაიმართა, ვილაცა უკეთ გახდა, უკვე ტკივილიც გაიყო, დახარისხდა და ხალხიც ერთმანეთს გაემიჯნა. სამწუხაროდ, ასე მოხდა. ამას მოჰყვა ადგილობრივი საზოგადოებისგან გამიჯვნაც. გაჩნდა არაერთგვაროვანი დამოკიდებულება თვითონ დევნილის მიმართ. მაგრამ აქვე არ შემიძლია არ ვისაუბრო იმ თბილი განწყობის შესახებაც, რასაც ვიღებდით თბილისელე-

ბისგან, შემდეგ უკვე - კოლეგებისგან. პირადად მე, ალბათ, ისიც დამეხმარა, რომ მალევე დავინწყე სამსახური და უცებ მოხდა ჩემი გადართვა ორგანიზაციულ საქმიანობაზე. პრობლემების დაძლევაში ძალიან დამეხმარა სამსახური, ურთიერთობები. მძიმე პერიოდი იყო, რომლის დასასრულსაც არ უჩანდა ბოლო. ამ სასტიკ სინამდვილესთან შეგუება ადამიანებს ტკივილამდე გაუჭირდათ..."

ატყველანად წარმოჩნდება საქართველო

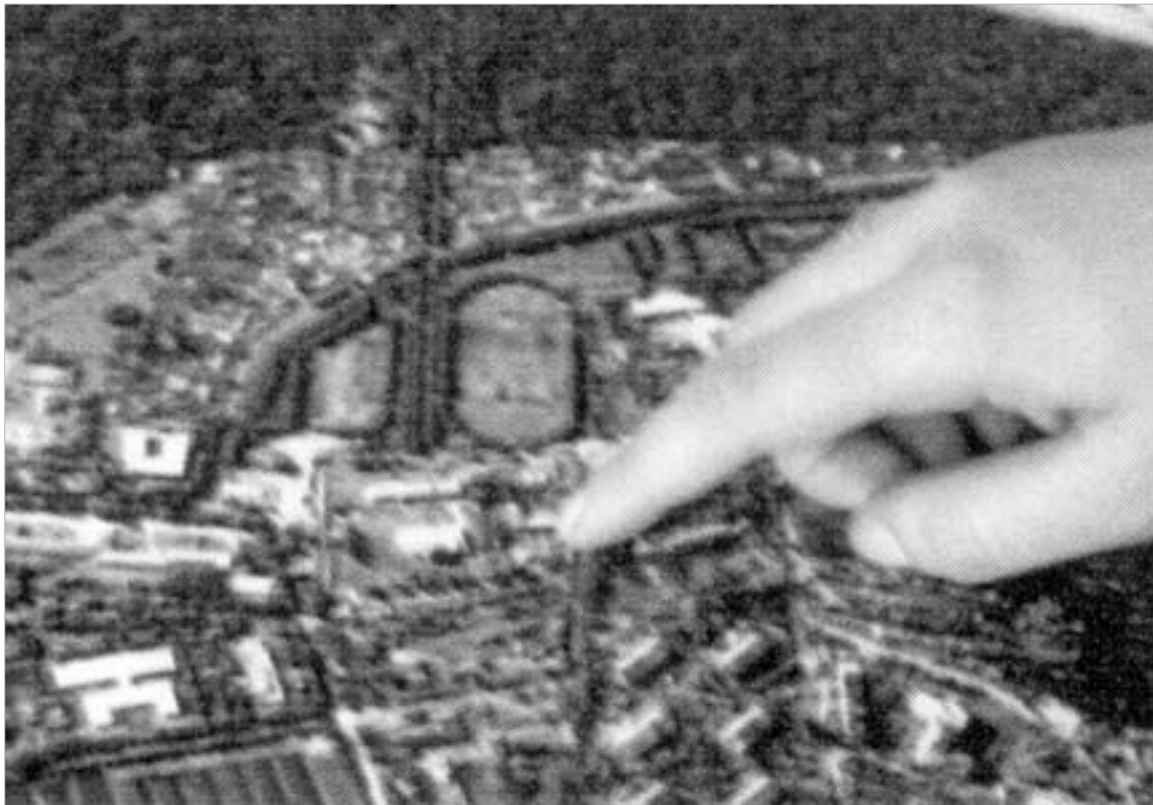
"აფხაზეთში ქართული სკოლა დავამთავრე. ამდენად, აფხაზი თანაკლასელები არ მყოლია. მაგრამ იყვნენ აფხაზი მეზობლები, მათ შორის თანატოლებიც. ჩემმა დამ მუსიკალური სასწავლებელი დაამთავრა სოხუმში, სადაც მრავალი აფხაზი მეგობარი შეიძინა. ერთი წრე ვავხდით. ერთმანეთთან არაჩვეულებრივი ურთიერთობები გვქონდა. სამწუხაროდ, ეს კავშირებიც დაიკარგა. მათგან უმეტესობა დღეს მოსკოვში ცხოვრობს, არსებულ მდგომარეობას გაერიდნენ. ნაწილიც იქ დარჩა. რამდენიმე ისიც შემოგვივალა, პოლიტიკა ამ ურთიერთობებს არ შეეხებია, ჩვენს მეგობრობაში არაფერი შეცვლილა... შეხვედრებს გვთხოვდნენ. რათქმუნდა, ყველაფერი იცვლებოდა. ახალი თაობა, რომელიც მოდის, ქართველებს არ იცნობს. არ უცხოვრია მათთან და არ იცის, რას ნიშნავს გყოლოდა ქართველი მეზობელი, ქართველი მეგობარი და გყვარებოდა ის. ამ თაობის დამოკიდებულება ქართველისადმი უფრო და უფრო ნეგატიური ხდება. ჩვენი თაობის ახალგაზრდებს რაღაც მაინც შემორჩათ, ახსოვთ ამ ორ ხალხს შორის არსებული სიბო და კეთილგანწყობა. ჩვენ ერთად ვსწავლობდით უნივერსიტეტში, ერ-

ამ მხარეს არიან ადამიანები, რომლებსაც ნამდვილად უნდათ კონფლიქტის მშვიდობიანად მოგვარება და აფხაზეთის აღმშენებლობა აფხაზეთთან ერთად. არც იმის ილუზია მაქვს, რომ კონფლიქტის მოგვარებისთანავე მოგვარდება ურთიერთობებიც. ბუნებრივია, იქნება პრობლემები, მაგრამ ორივე მხარეს მოუწევს მუშაობა საკუთარ თავთან, რომ აღმოვფხვრათ უარყოფითი ემოცია და ჩაკვლათ შურისძიების ყინი.

თად დავდიოდით საღამოებზე და ეს ყველაფერი წარსულს და ერთმანეთს გვანატრებს. ძალიან მინდა, აი, თუნდაც თქვენი გაზეთის საშუალებით მიემართო აფხაზ მეგობრებს და ახლობლებს, მაგრამ ძალიან მიჭირს. არ ვიცი, როგორ მიიღებენ მას ენგურს გაღმა... გულწრფელად მინდა დაინახონ, რომ ამ მხარეს არიან ადამიანები, რომლებსაც ნამდვილად უნდათ კონფლიქტის მშვიდობიანად მოგვარება და აფხაზეთის აღმშენებლობა აფხაზეთთან ერთად. არც იმის ილუზია მაქვს, რომ კონფლიქტის მოგვარებისთანავე მოგვარდება ურთიერთობებიც. ბუნებრივია, იქნება პრობლემები, მაგრამ ორივე მხარეს მოუწევს მუშაობა საკუთარ თავთან, რომ აღმოვფხვრათ უარყოფითი ემოცია და ჩაკვლათ შურისძიების ყინი. აფხაზეთის ეკონომიკისა და ტურიზმის განვითარების უზარმაზარი პოტენციალი აქვს. ამიტომ აღმშენებლობისთვის, კარგი მომავლის შექმნისთვის მოსახლეობა ერთმანეთს უნდა შეურიგდეს და შეეჩვიოს კიდევ. პირველი რიგში, ნეგატიური დამოკიდებულება უნდა განვიტრალდეს. როგორც ვხედავთ, დაპირისპირებამ შედეგი ვერ გამოიღო. მოლაპარაკებების რესურსი ამონურული არ არის. ომი და უბედურება უკვე ვინწინით და ვერ გავიმეორებთ. ერთი ადამიანის სისხლიც რომ დაიღვაროს, ტრაგედიაა. დაე, საქართველო იყოს ის პირველი ქვეყანა, რომელიც თავის მიწა-წყალზე არსებულ კონფლიქტს მშვიდობიანად მოაგვარებს. ბევრი ოპონენტი გვყავს და ხშირად გვახსენებენ, რომ უსისხლოდ არც ერთი კონფლიქტი არ გადაწყვეტილა. საქართველოს უყვარს საკუთარი თავის ლამაზად წარმოჩენა. მას უკვე არც ამჯერად, აფხაზ ხალხთან დამოკიდებულებაში შეეძლება. ყოველ შემთხვევაში, მინდა ეს მჯეროდეს..."

ჩემი სახლი

ინვესტორებს ინტერესი უნაღდაბათ

მარი ჩიჩია

"ჩემი სახლი" - ასე ეწოდება საპრეზიდენტო პროგრამას, რომელიც აფხაზეთისა და ცხინვალის რეგიონის ტერიტორიებზე უძრავი ქონების აღრიცხვას ითვალისწინებს. პროექტი საქართველოს ლტოლვილთა და განსახლების სამინისტროს თაოსნობით ხორციელდება. თბილისსა და დანარჩენ რეგიონში მცხოვრებ დევნილებს საშუალება აქვთ მონაწილეობა მიიღონ დეკლარაციის პროცესში და საკუთარი მემკვიდრეობა დაიკანონონ. დეკლარაციაში მონაწილეობა ხელმისაწვდომია ქვეყნის საზღვრებს გარეთაც. ამ შემთხვევაში მათ მომსახურებას საქართველოს საელჩო-

ბი და საკონსულოები უზრუნველყოფენ. ამ პროცედურებში მისაღებად ყველა დევნილის და ლტოლვილის უფლება და შესაძლებლობა იქნება დაცული. ამ ეტაპზე სადეკლარაციო ნიგნაკის შესავსებად ლტოლვილთა და განსახლების სამინისტროში და შესაბამის უწყებებში მისულმა დევნილებმა სასურველია წარადგინონ საბინაო ნიგნაკი, ბინის ორდერი, მიწის ნაკვეთის გეგმა-მონახაზი ან ელექტროენერჯის გადახდის ქვითრები. აუცილებელია ოჯახის ერთ-ერთ წევრს გააჩნდეს საბჭოთა კავშირის დროინდელი ნითელსიმბოლიკიანი პასპორტი, უკიდურეს სიტუაციაში, თუ აღნიშნული მონაწილეები არ გააჩნია, მერიიდან ან გამგეობიდან სათანადო ცნობა, რომ მითითე-

ბული მისამართი პირის საკუთრებას წარმოადგენდა. ლტოლვილთა და განსახლების სამინისტროს დევნილთა საკითხების დეპარტამენტის უფროსის **ლაშა ბრეგვაძის** განმარტებით, ამ საპრეზიდენტო პროგრამის ფარგლებში პირველი ნომერის შემდეგ საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრში იმ სააღრიცხვო მონაწილის საფუძველზე, რომელსაც დევნილები წარადგინენ, ისინი საკუთარი ქონების დაკანონებას და მისი შთამომავლობისათვის მემკვიდრეობით გადაცემას შეძლებენ. დაბრუნების შემთხვევაში კი მათ დეკლარაციის საფუძველზე დაუმტკიცებდათ კუთვნილი ქონება. "ამერიიდან ნებისმიერ დევნილს ეცოდინება,

რომ იქ საკუთარი ქონება გააჩნია. რა დროშიც არ უნდა დაბრუნდეს, კუთვნილს თითოეული მათგანი უპრობლემოდ მიიღებს. ეს გარდაუვალი პროცესია, რომელიც იქნება ხელშეუხებელი, აღიარებული საყოველთაო დეკლარაციით და ევროპული ქარტიით, პოლიტიკური და სამოქალაქო უფლებების კონვენციით", - აცხადებს ბრეგვაძე. მისივე თქმით, აღნიშნული პროგრამა წარმატებით ხორციელდება, რასაც საინფორმაციო კლივის გავრცელებამ და დევნილებამდე სათანადო ინფორმაციის მიტანამ შეუწყო ხელი. ყოველდღიურად, მთელი საქართველოს მასშტაბით, დაახლოებით 300 - მდე დეკლარაცია ივსება, მხოლოდ თბილისში შეივსო დაახლოებით 17 ათასი დეკლარაცია. დევნილთა უძრავი ქონების აღწერის პროცესის შემდეგ უშუალოდ აფხაზეთის ეკონომიკის სამინისტროსთან ერთად სახელმწიფო ქონების აღწერა საქართველოს ეკონომიკის სამინისტროს მიერ დაიწყება. რამდენადაც ცნობილია, უძრავ ქონებას აფხაზეთში წლები განმავლობაში იძენდნენ სხვადასხვა ქვეყნების წარმომადგენელი ინვესტორები. თუმცა მათი მცდელობა საგრძობლად შეაფერხა საქართველოში მიმდინარე დეკლარაციის პროცესმა. დაეცა გასაყიდი ობიექტების ფასი. **ლაშა ბრეგვაძე:** "აფხაზეთის თითქმის მთელ ტერიტორიაზე, განსაკუთრებით სოხუმსა და გაგრამში, ბინებისა და კერძო სახლების გაყიდვა შემცირდა. შეიძლება ითქვას, შედეგი უკვე გვაქვს. ჩვენში მიმდინარე დეკლარაციის პროცესმა ფასები მნიშვნელოვნად დასწია. ინვესტორი უკვე დაინტერესდა, რასაც ყიდულობს, ხომ არ არის ეს დევნილის სახლ-კარი..."

აკადიშიკოს კავლოვის სუბა

არის ერთი ძველი (ანტი)საბჭოთა ანეკდოტი: უცხოელი მკვლევარი ცდილობს დაადგინოს, თუ რა სატრანსპორტო საშუალებებია ყველაზე პოპულარული კომუნისტების დიად სამშობლოში. -რა ტრანსპორტით დადიხართ სამსახურში? - კითხულობს იგი. ტროლეიბუსით! - პასუხობს საბჭოელი. -ქალაქგარეთ? -ქალაქგარეთ ავტობუსით! -საზღვარგარეთ? -საზღვარგარეთ არ შეიძლება, სწრაფად პასუხობს სსრკ-ს მოქალაქე... და მაინც? - არ უშვებთ სოციოლოგი. - არ შეიძლება მეთქი!!! - გთხოვთ წარმოადგინეთ (ბოლო ცდა), რომ მოგიჩვენოთ საზღვარგარეთ წასვლა, რა ტრანსპორტით წახვიდით? თუ მომიწევს, - წამით ყოყნდება საბჭოელი... თუ მომიწევს, რა თქმა უნდა, ტანკით!!! აღწერილი პერიოდის შემდეგ ბევრი რამ შეიცვალა, დაინგრა ბერლინის კედელი, დაიმსხვრა საბჭოთა კავშირი, ამ ნაწილებზე ნამოიზარდა ახალი თაობა, თუმცა სააზროვნო სტერეოტიპები დიდად არ შეცვლილა და ტანკი როგორც სივრცის ათვისების, აღქმის და შემდგომი შემცვენის ინსტრუმენტი კვლავინდებურად აქტუალურია. სიმართლე რომ ვთქვათ, აფხაზეთის კონფლიქტთან მიმართებაში ბევრი მას, (რა თქმა უნდა, გულის სიღრმეში), სამშვიდობო დარეგულირების ყველაზე საიმედო საშუალებად მიიჩნევს. ომის დროს პროპაგანდის საბოლოო მიზანი შემდეგია: საზოგადოება და მისი თითოეული წევრი ომთან და მოწინააღმდეგესთან დაკავშირებულ ნებისმიერ გამაღიზიანებელზე უნდა რეაგირებდეს ქვეყნის კონფორმაციულ მოდელზე გადასვლით ავტომატურ რეჟიმში, რეფლექსის დონეზე. ისე სწრაფად, როგორც აკადემიკოს პავლოვის ცუფა ძველი სახელმძღვანელოს მოყვითალო ფურცლებზე შედეგი სახეზეა, მოუხედავად იმისა, რომ მშვიდობაზე ვსაუბრობთ, ომი კვლავ ჩვენთანაა, იგი ჩვენს შიგნითაა და ჩვენ მას მუდამ თან დავატარებთ. წარმოვიდგინოთ, რომ საჩუქარი უნდა გავუკეთოთ დავაჟკაცებულ შვილს, რომელიც დამოუკიდებელ ცხოვრებას იწყებს. ცოტა ვინმეს თუ მოუვა აზრად აჩუქოს მას ერთი მოძველებული შაშხანა, ტყვიანამალი და ნიგნი "სნაიპერის ხელოვნება" ბონუსის სახით (ბესტსელერი ყოფილი საბჭოეთის ტერიტორიაზე). მაგრამ სწორედ ასე ვუტოვებთ მომავალ თაობას ჩვენ დაუსრულებელ ომს, რომლის დასრულების თავი და ნებისყოფა ჯერ-ჯერობით არ გვაქვს. არის ერთი სენტიმენტალური ფილმი ალ პაჩინოს მონაწილეობით: "ქალის სურნელი". პოლკოვნიკზე, რომელმაც არაერთი ომი გამოიარა, დაბრმავდა (სხვათა შორის, არა საბრძოლო მოქმედების, არამედ ხელყუმბარებით ფონგლირების დროს, რაც ფრიად საგულისხმოა); იგი ვერა და ვერ პოულობს გამოსავალს, გზას სამშვიდობოს, უბრალოდ ვერ ხედავს მას. მას ესმარება მის სიასლოვეს სრულიად შემთხვევით აღმოჩენილი ბიჭი, ხოლო პოლკოვნიკი, თავის მხრივ, ფასდაუდებელ დახმარებას უწევს ამ ახალგაზრდას. უხეშად რომ ვთქვათ, - ეს ფილმი ჩვენზეა; ჩვენზე და ჩვენს შემდეგ მომავალ თაობაზე. იმისთვის, რომ დავასრულოთ ომი, ჩვენ (სიტყვა "ჩვენ" ვრცელდება როგორც ქართულ, ისე აფხაზურ მხარეზე) უფრო ხშირად უნდა ვესაუბროთ ახალგაზრდებს და, რაც მთავარია, მაქსიმალური ყურადღებით მოვუსმინოთ მათ. შესაძლოა, ცოტა პარადოქსულად უღერს, მაგრამ მეჩვენება, რომ ჩვენ ვერ შევძლებთ ომის დასრულებას ასეთი დიალოგის გარეშე.

ბაგების სტუდენტების პრობლემა

უკვე ორ თვეზე მეტია, რაც ბაგების სტუდენტურ საცხოვრებელს, რომელშიც დევნილები ცხოვრობენ, ელექტროენერგია გრაფიკით მიეწოდება. დევნილები ამბობენ, რომ შუქი დღე-ღამეში მხოლოდ ორი საათი მოდის. ამ მიზეზით, დევნილებს პრაქტიკულად არ მიეწოდებათ წყალიც, ხოლო მაცხოვრებლების უმეტესობა რამდენიმე საათით მინოდებული წყლის მომარაგებას ვერ ახერხებს. შესაბამის უწყებებში განმარტავენ, რომ, სტუდენტური საცხოვრებლისთვის ელექტროენერჯის გრაფიკით მინოდების მიზეზი გადასახადის გადაუხდელობაა და თუ მოხდება გადასახადების გადახდა და გადახარჯული ელექტროენერჯის საფასურის ანაზღაურება, მაშინ ბაგების სტუდენტებს ელექტროენერჯის მინოდება აღუდგება. ამავე დროს, ფაქტია, რომ, დევნილებს საკუთარი შემწეობებიდან ექვითებათ ელექტროენერჯისა და სხვა კომუნალურ-

რი გადასახადები, ხოლო ინდივიდუალური მრიცხველები მათ ბინებში დამონტაჟებული არ არის. "ყველაფერი დეტალურად უნდა იყოს აღრიცხული, უნდა მოწინააღმდეგოს ინდივიდუალური მრიცხველების დამონტაჟების პრობლემა, რათა გაირკვეს კონკრეტული ადამიანის მიერ დახარჯული ელექტროენერჯის მაჩვენებელი" - ამბობს სტუდენტულაქმი მცხოვრები გივი ბერაია. ბაგების სტუდენტულაქმი ძირითადად აფხაზეთიდან იძულებით გადაადგილებული პირები არიან კომპაქტურად ჩასახლებულნი. ცხოვრობენ სტუდენტბიცი. თუმცა, ახალგაზრდების გარკვეულმა ნაწილმა, ყოფითი პირობების გაუარესების გამო, სხვაგან არჩია გადასვლა. უმუშევრის გამო სტუდენტულაქმი თანდათან სანიტარული პირობებიც უარესდება. სწორედ ამ მიზეზით ბაგების სტუდენტულაქმის მცხოვრებლებმა გუშინ საპროტესტო აქცია გამართეს.

სოხუმში ჩავალ და ჩაკეტილ სამყაროს "ბურატინოს გასაღებით" გავხსნი...

მარი ჩიტიანი

ძნელია, საკუთარ ქვეყანაში დევნილის სტატუსით იცხოვრო, მაგრამ უფრო ძნელი - დევნილობაშიც დევნილი გერქვას... ასეთია კონსტანტინე გამსახურდიას სახელობის სოხუმის დრამატული თეატრის დღევანდელი მდგომარეობა. ძველი და ახალი ხელისუფლების, ძველი და ახალი პერსონაჟების მოღვაწეობა რატომღაც თეატრის პრობლემატიკას ძალიან ვაემიჯნა. სამწუხაროდ, იმ თეატრისას, რომელიც ქართული კულტურის, ენისა და ხელოვნების სადარაჯოზე იდგა აფხაზეთის მიწა-წყალზე. თეატრალურ არენაზე წარმატებით მოღვაწეობს დასის წამყვანი მსახიობი **ლილი ხურიტი**. სტუმრის სტატუსით ის ჩვენი გაზეთის მკითხველებს აფხაზეთის ქართულ თეატრზე მოუთხრობს. შიგა და შიგ იკვეთება შტრიხები მსახიობის პორტრეტისათვის...

ნაწყვეტი სპექტაკლიდან ლილი ხურიტის მონაწილეობით

შიდიღება, რაღაც ვერ გაიგო სწორად, ან მან ვერ გაიგოს და იმ ნომრის აკრეფაც უკვე აღარ მოგინდეს...

მეგზურად ენგურს გაღმა...

ის, რაც თეატრმა ითავა, დიდი შერიგების პირველ ნაბიჯად დაც შეიძლება ჩაითვალოს. აფხაზეთზე მიძღვნილმა სპექტაკლმა, "ზღვა, რომელიც შორია", თავად გადწყვიტა მეგზურობა, მართალ სიტყვად ჩადგომა ქართველებსა და აფხაზებს შორის. ხელოვნების ენაზე ნათქვამი სიმარტულს ბევრი გულსწყურით მოეკიდა, თუმცა ყველაზე ნაკლებად ის - ვის გასაგონადაც ითქვა. რატომღაც ხელისუფლებამ ვერ შეძლო სათანადო გულისყურით მოკიდებოდა, გაეცნობიერებინა სცენაზე ნაწიხი -

სათქმელი მართლაც ბევრი დაგვიგროვდა. საბუნდუნოდ, თეატრი ჩვენი ნაფიქრალ განცდილის გადმოცემის საშუალებას გვაძლევს, - ამბობს მსახიობი, - ამ ტკივილის ენგურს გაღმა გატანა, ალბათ, ამ ურთიერთობებში ბევრ რამეს შეცვლიდა. არსებობს ეს იდეა, თუმცა მისი განხორციელება მხოლოდ ჩვენზე არ არის დამოკიდებული. პირველ რიგში, უნდა სჭირდებოდეს მას, ვინც კონფლიქტის მოგვარების მისია იკისრა. რაც შეგეძლო, გავაკეთეთ და მოვამზადეთ. აქაც და იქაც, ახლა ეს ვილაცხას უნდა დასჭირდეს. სხვათაშორის, ამასწინათ თბილისში უცხოელი კონფლიქტოლოგები და ჟურნალისტები ჩამოვიდნენ. მათ ნახეს ჩვენი სპექტაკლი და ვერ დაფარეს გაოცება, ვერასოდეს წარმოვიდგინდით, რომ ქართველებს შეგეძლოთ ასე ღიად და ობიექტურად დაგვიჩვენებინათ თქვენი პოზიციაო. საერთოდ, უდიდესი ემოცია მოჰყვა გურამ ოდიშარას ნაწარმოებზე თემურ ჩხეიძის მიერ ჩვენს თეატრში დადგმულ სპექტაკლს, "ზღვა, რომელიც შორია". ბატონ გურამს ბევრმა სთხოვა ვიდეო მასალა, მაგრამ ამაზე არ დათანხმდა. ეს ყველაფერი ცოცხლად უნდა ნახო, რომ განიცადო ან

სპეციალურად სატელევიზიო ვარიანტი უნდა არსებობდეს..

სპექტაკლის სანახავად თბილისში მცხოვრები თითქმის ყველა აფხაზი მოვიდა. ქართველების მიერ ასე სრულად ნათქვამმა სიმართლემ ისინი გააოცა. ბაღაბშის და მარშანიას სანათესაო იყო მოსული, ამ სანახაობას თვალცრემლიანი შესცქეროდნენ. აფხაზებს მე და მერაბ ბრეკაშვილი ვასახიერებდით. გულში ჩავგიხუტეს. ის ფაქტი, რომ აფხაზმა ეს სპექტაკლი ნახა, თავისად მიიღო და დადებითი ემოციებით აივსო, იმაზე მეტია, რასაც პოლიტიკოსები გვთავაზობენ ქალაქზე ხელშეკრულებების სახით...

სტუმრად სოხუმის თეატრში

დევნილობა, ახალი ურთიერთობები, ახალი სამყარო... ამ სამყაროში აფხაზეთის თეატრმა სცადა და შეძლო კიდევ თავისი ადგილის დამკვიდრება. სიტყვა, რომელიც თეატრმა ამოთქვა, იყო არსებითად განსხვავებული დანარჩენთაგან. დედაქალაქში ჭირისუფალი იყო შეიზნული თეატრის დარდის გამზიარებელიც ბევრი აღმოაჩინდა. **რობერტ სტურუა, გიზო ყორღანი, თემურ ჩხეიძე, გიორგი სიხარულიძე, დათო დოიაშვილი** - თბილისელ რეჟისორთა ეს კრებული საკუთარი სათქმელი მოვიდა სოხუმის თეატრში. მათ შემოქმედებაში თანდათან გაჩნდა აფხაზეთის თემატიკაც, დევნილთა ტკივილით გაჯერებული.

ყველა თავისი პოზიციით მოდიოდა, ჩვენ ჩვენი პოზიციით ვხვდებოდით, ღირსეულ სტუმარს თეატრიც ღირსეულად მასპინძლობდა, - ამბობს ხურიტი, - ერთად ვცდილობდით ქვეყნის ტკივილის გამოხატვას, მაქსიმალურად დაბალანსებულად და განონასწორებულად. სათქმელი კი მრავლად დაგვიგროვდა. მისია მარტო ჩვენ რომ გვეკისრა, შეიძლება, უფრო მწვავეები, უფრო რადიკალური ვყოფილიყავით, მაგრამ ეს ყველაფერი ბალანსდებოდა. მოდიოდნენ თბილისელი რეჟისორები... ჩვენმა

ხელოვნებამ მოიცვა ამ დარგში მომუშავე ყველა წარმატებული რეჟისორის პოზიცია ანუ ნაკრები გახდა. ეპოქის ტკივილზე უკვე ერთად გვეტყმის. ეს არ არის აფხაზეთიდან დევნილ მსახიობთა რაღაც განყენებული, სუბიექტური პოზიცია, არამედ ჩვენს სფეროში მომუშავე მოაზროვნე შემოქმედთა პოზიციაა ერთად შეჯერებული. მასში ცნობილ რეჟისორთა თითქმის ყველა თაობამ მიიღო მონაწილეობა. თავიანთი შემოქმედებით ისინი ჩვენს პრობლემებს ეხმებიანოდნენ. ხდებოდა ისეც, რომ ზოგჯერ მათი მხრიდანაც იკვეთებოდა რადიკალური პოზიცია. ვაშოშმინებდით, ვუსხნიდით, როგორ იყო სინამდვილეში. ვარწმუნებდით, რომ აფხაზეთში უამრავი ადამიანია, ვისაც ომი არ უნდოდა. ასეც არის, იქ გვეგულვებოდნენ ახლობლები, მეზობლები, მეგობრები, ნათლული თუ ნათლია აფხაზები და ვერ ვაგვირავდით! შეიძლება, პირდაპირ არა, მაგრამ ეს პრობლემა თითქმის ყველა სპექტაკლში ჩანს. ალბათ, ამას მაყურებელიც ამჩნევს.

როცა საკუთარ სათქმელში მართალი ხარ...

იმის აღიარება, რომ მსახიობისთვის თეატრი მთელი ცხოვრებაა, ვილაცხას პათეტიკად მოეჩვენება. თუმცა საზღვარი "მე"-სა და თეატრს შორის ლილი ხურიტისთვის მართლაც არ არსებობს. საკუთარ თავზე საუბრისას, ვფიქრობ, ვერც კი ამჩნევს, როგორ თანდათან გადადის "სხვა სამყაროში", სადაც ტკივილის გარეშე საუბარი უჭირს... ისეც სოხუმის თეატრი! აქ სათქმელიც მეტია, მისი პიროვნება კი კვლავ შეუვალე ხდება. ცხოვრება თეატრში, ალბათ, ასე ჰქვია მსახიობის მიერ განვლილ თუ გასავლელ გზას.

ლილი ხურიტი: ცხოვრება თეატრსა და მის გარეთ ერთმანეთს საოცრად დაემსგავსა. ადრე უფრო ვცდილობდი მეთამაშის პერსონაჟს, ვისაც ვასახიერებდი. ახლა ჩემი პერსონაჟი პოზიციის დაფიქსირებაში, სა-

კუთარი თავის ძიებასა და შეცნობაში მეხმარება. ხანდახან, ხდება რაღაც მოვლენა და გინდა მიაგნო შენს დამოკიდებულებას ამ მოვლენისადმი. ამ ყველაფერს ყოფით ცხოვრებაში გამოხატავ, მაგრამ იმის ძიება, რელიზება, ვილაცხისთვის გაზიარება და გადამონება, რამდენად სწორად აღიქვამ სამყაროს, მთელი ცხოვრებაა. ზოგჯერ "ეს" და "ის" ისე დაუახლოვდება ერთმანეთს, რომ უკვე ვერც ასხვავებ, სად არის ნამდვილი ცხოვრება, სად ემიჯნება ერთმანეთს "აქ" და "იქ"... ზოგისთვის წარმატება პოპულარობასთან ასოცირდება, ჩემთვის ეს სხვა რამეა. თუმცა საუბრის სხვა თემაა და ამაზე, ალბათ, სხვა დროს ვისაუბრებ. ერთი რამ კი ცხადია, წარმატებას არ უნდა გამოეკიდო, თორემ დააფრთხობ. ნელი ნაბიჯებით უნდა მიჰყვე და მაშინ ის თვითონ მოვა შენთან. საკუთარ სათქმელში ძალიან მართალი უნდა იყო და გულწრფელად მოგისმენინ. კარგი მომხმენი ყველას სჭირდება. დეფიციტი კი ამ მხრივ ნამდვილად არსებობს. იშვიათად, რომ ვინმემ დრო დაგითმოს შენი პრობლემის მოსაქმენად, რა ფორმითაც არ უნდა გამოხატოს ის... ამ ეტაპზე ჩემთვის ყველაზე მნიშვნელოვანი თემა თეატრია, რომელსაც დღემდე ერთგულად ვემსახურები. ყველაზე მეტადაც მისი კატასტროფული მდგომარეობა მაშინვითებს. უკვე ამ სიტყვის თქმაც შეხამებულა, რადგან ამ "კატასტროფას" შევეჩვიეთ და გულს ამით ვერავის ავუწუყებთ. თეატრს მოვევლება, ჯერ სხვა პრობლემებია მოსაგვარებელი, - სამწუხაროდ, ასეთი დამოკიდებულება ჩვენი თეატრისადმი. შეიძლება იმიტომ, რომ ვინც პასუხისმგებლობა აიღო საკუთარ თავზე, ჯერ საკმაოდ ახალგაზრდა იმისთვის, კარგად რომ გაერკვეს, საიდან დაიწყოს... თუ სულ ერთი ჰგონიათ როგორი თეატრიც ექნებათ, მაშინ სწორად იქცევინ!

ძნელია, ძალიან ძნელი, რომ "სხვები" დავაჯერო ჩვენი თეატრის უნიკალურობაში. თავი მოგვაქვს იმით, რომ მუხა დგას ჩვენთან ორასი წლის, თეატრი კი ას ოცი წლისაა! ამას ჩემთვის დიდი მნიშვნელობა აქვს. წარსულს თუ დავკარგავთ, რასაც დღეს ვაკეთებთ ან ხვალ გავაკეთებთ, ფსევდოხელოვნება, ფსევდოთეატრი გამოგვივა. რა-ღაცით ხომ უნდა მოგვინდეს თავი?! ჩემთვის ეს ას ოცი წლის სოხუმის თეატრია. ამ პოზიციას ყოველთვის დავიცავ!

P.S. უკომენტაროდ: "... და კიდევ, ჩემი კარის გასაღები ის ერთადერთი განძია თბილისში, რომელიც "ღირებული" მხოლოდ ჩემი ოჯახისთვისაა. იცით რატომ? სოხუმიდან მხოლოდ ის შემეჩრა... როცა კარგი გამოვიხურე და საგულდაგულოდ ჩეკეტი, გასაღები თან გამოვიყოლე. ახლა თეონა თამაშობს ამ გასაღებით, მაგრამ ყოველთვის უკან აბრუნებს, არ კარგავს! ვიყო ჯიუტი ოპტიმისტიც, დღესაც ასე მგონია, ჩავალ და ჩაკეტილ სამყაროს ამ "ბურატინოს გასაღებით" გავხსნი!"...